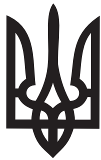
СУБОТА, 6 ЖОВТНЯ 2007 РОКУ ■ № 180 (40180)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Троянди для Вчителя

Хоч як прикро, бабине літо — не для вчителів. Цю чудову пору року вони проводять не в заморських країнах, не в подорожах по Криму чи Карпатах, а в школі. Серед тих, з ким покликані ділитись знаннями, розумним, добрим і вічним.

Справжнім учителем стати важко, ним треба народитися. І бути щасливим від одного спілкування з дітьми. Тоді тільки, за Макаренком, можна виховати щасливого учня.

Наші славетні педагоги українець Віктор Шаталов і грузин Шалва Амонашвілі створили свої всесвітньо відомі школи, в яких править бал віра і любов. Якщо вчитель вірить, впевнені вони, бачить в учнях краще, то у них і доброго розкриється більше, ніж знаходить убога авторитарна педагогіка.

Одна агенція запропонувала респондентам визначити з 18 професій ту, яка викликає найбільшу довіру. Попри всі негаразди, пов'язані з педагогікою, професія вчителя посіла перше місце...

На знімку: *вчителька початкових класів столичної Слов'янської гімназії Ірина Прядка з першокласниками.*

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

(Продовження теми на 8—9-й стор.).

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

■ ВИБОРИ-2007

Протоколи перевіряють до букви і коми

П'ять дільничних виборчих комісій територіального виборчого округу № 1 (АР Крим, Сімферополь) ще не подали до Центральної виборчої комісії попередні дані з голосування на виборах до Верховної Ради. Як повідомила керівник прес-служби ЦВК Зоя Шарикова, на двох із цих виборчих дільниць триває повторний перерахунок бюлетенів. А справи за результатами голосування на решті трьох дільницях розглядають у судах. Отож офіційні попередні результати голосування на виборах до парламенту стануть відомі лише після введення цими дільничними виборчкомами даних про голосування до єдиної інформаційно-аналітичної системи «Вибори», наголошують у ЦВК.

(Закінчення на 2-й стор.).

Президент привіз секрети до Франції

Учора Президент України Віктор Ющенко побував з робочим візитом у Франції. У Парижі відбулися переговори глави української держави з його французьким колегою Ніколя Саркозі.

Вони обговорили питання двостороннього співробітництва і тенденції до активного поглиблення політичного діалогу між країнами, **повідомляє прес-служба Президента України.**

Акцент було зроблено на питаннях взаємодії, залучення інвестицій і співробітництва в сферах транспорту, будівництва портових терміналів та автомагістралей, енергетики. Під час візиту В. Ющенко передав Н. Саркозі розсекречену інформацію про місця поховань військовополонених та інтернованих французів, що померли в Україні в 1944—1954 роках.

Газове питання з Росією вирішать до листопада

Наступного тижня в Москві продовжаться українсько-російські переговори стосовно газу. «У понеділок, 8 жовтня, в центральному офісі РАТ «Газпром» планується проведення робочої зустрічі голови правління Олексія Міллера і міністра палива та енергетики України Юрія Бойка, під час якої обговорюватимуть питання погашення заборгованості і співробітництво у газовій сфері», — йдеться в повідомленні прес-служби «Газпрому».

Питання про погашення боргу хвилює Західну Європу. На рубежі 2005—2006 років конфлікт навколо цін на газ для України призвів до його короткочасного відключення і збою поставок до Європи. Нині перший віце-прем'єр РФ Дмитро Медведєв заявив, що через поточні «газові проблеми» Росії та України європейські споживачі російського природного газу не постраждають.

(Закінчення на 5-й стор.).

■ ПІДГОТОВКА ДО ЗИМИ

Батареї потеплішають не скрізь

Через тиждень стартує опалювальний сезон. Задовго до 15 жовтня урядовці та місцева влада проводили чимало засідань на цю тему. Однак уже на фінішній прямій з'ясувалося, що чимало батарей ще довго лишатимуться холодними. Так, київські заклади освіти готові до зими лише на 72 відсотки. Про це повідомили в прес-службі Київської міської адміністрації з посиланням на заступника голови КМДА Віталія Журавського. Водночас він запевнив, що до початку опалювального сезону всі заклади будуть готові.

(Продовження теми на 5-й стор.).

■ НОВИНИ

Після виборів подорожчав хліб

Ціни на різні сорти хліба на півострові підскочили на 10—50 копійок. Компанія «Кримхліб» — основний виробник цього продукту у Криму — підвищила відпускну вартість хлібобулочних виробів у середньому на 10 відсотків. Пояснюють це пекарі здорожчанням зерна та інших складових ціни хліба. Унаслідок такого зростання витрат виробництво підприємств «Кримхліба» перестало бути рентабельним, переконують у компанії. Відпускні ціни треба, кажуть, піднімати наполовину, а «Кримхліб» підвищив їх поки що на 10 відсотків, щоб не подорожчали соціальні сорти хліба, **повідомляє наш кримський власкор Віктор ХОМЕНКО.**

Нас більшає

Уперше за 15 років у чотирьох областях і в Києві народжуваність перевищила смертність

За інформацією Міністерства юстиції, на Закарпатті, Рівненщині, Волині, Львівщині й у Києві за останні три місяці зафіксували зростання кількості населення. Глава відомства Олександр Лавринович наголосив, що така позитивна тенденція з'явилася вперше з початку 90-х років. Саме тоді в Україні почався спад народжуваності, що тривав до останнього часу.

КОРОТКО

■ **З початку року землекористувачі Чернігова сплатили 9,9 мільйона гривень, що майже на мільйон більше, ніж торік,** *повідомляє наш власкор Сергій ПАВЛЕНКО.*

■ **За дев'ять місяців цього року перевірено 306 об'єктів господарювання Івано-Франківської області на дотримання державної дисципліни цін. Майже половина з них (46,1 відсотка) працювали з порушеннями,** *повідомляє наш власкор Дарина НАЗАРЧУК.*

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ

■ **Біля Генеральної прокуратури України відбудеться мітинг на захист свободи слова та проти переслідувань журналістів.**

■ **Відбудеться засідання Українського клубу на тему: «Підсумки виборів: уроки і прогнози».**

Доставляють газети, ліки і... патріотизм

Днями почула, як жінка запитала з напівнадією: «У вас випадково конвертів немає?». Пікантність цього запитання полягала в тому, що дія відбувалася в одному з поштових відділень столиці. На щастя, конверти «випадково» знайшлися...

Для 165 листонош центру № 5 Івано-Франківської дирекції УДППЗ «Укрпошта» (він обслуговує два райони — Косівський та Верховинський, усього працюють тут понад триста осіб) доводиться — невипадково — носити на собі не лише газети чи інші вироби з паперу, а й доставляти товари першої потреби у найвіддаленіші присілки. Якщо врахувати, що це не прогулянка столичною бруківкою, а «романтичні мандри» гірськими стежками на десять, дванадцять, а то й усі двадцять кілометрів (не кожен велосипед здолає такі дистанції, тому, як правило, здебільшого вирушають ноги), назвати таку професію легкою не можна навіть з натяжкою. Але що робити, коли «доводиться заробляти гроші на себе, адже у нас немає державної дотації».

Олександра КЛИМЕНКА.

На знімку: *начальник центру Марія Крутофіст* (праворуч) *і оператор Ганна Феркуняк.*

(Закінчення на 6-й стор.).

ПОЛІТИКА
СУБОТА, 6 ЖОВТНЯ 2007 ■ № 180 (4180)

Протоколи перевіряють до букви і коми

■ ВИБОРИ-2007

(Початок на 1-й стор.).

***

Водночас, **як повідомляє наш власкор Віктор ХОМЕНКО**, у Криму на виборчій дільниці № 104 восьмого округкому анульовано всі бюлетені. Причина — неграмотне складання супровідної документації. У коробках із бюлетенями недоставало заяв і витягів із протоколів. Члени цього округкому, який включає Красногвардійський, Нижньогірський, Первомайський і Роздольненський райони, визнали недійсними й вибори на 56-й виборчій дільниці, де було зіпсовано 100 відсотків бюлетенів: у них не вистачало підписів членів комісії. Пояснили інцидент «непрофесійними діями молодих недосвідчених людей».

***

Глава місії Парламентської асамблеї Ради Європи зі спостереження за виборами до Верховної Ради Ханне Северинсен вважає, що Президент України Віктор Ющенко не використовував адміністративний ресурс на парламентських виборах. Про це вона повідомила в інтерв'ю «Українським новинам». «Під час виборчої кампанії Президент В. Ющенко не використовував адміністративний ресурс, — заявила Х. Северинсен. — Неможливо заборонити політикам висловлювати свої політичні симпатії, і це стосується не лише України, а й інших держав». Глава місії ПАРЄ також зазначила, що вона цілком може представити таку ситуацію і в своїй рідній Данії, оскільки це «нормальна річ». «Дуже важко провести межу між словами і вчинками Прем'єр-міністра країни чи Президента і його особистою думкою як приватної особи. Важливим є те, щоб вони не зловживали своїм становищем», — додала Х. Северинсен.

***

Учора о 5.25 ранку виникла пожежа у будівлі Личаківської райдержадміністрації Львова, де розташована окружна виборча комісія територіального виборчого округу № 112. **За повідомленням прес-центру Головного управління МНС України у Львівській області**, пожежники прибули на місце пожежі через п'ять хвилин після виклику. Вся будівля була задимлена і вогонь поширювався на третьому поверсі чотириповерхової будівлі, проте вогонь було швидко локалізовано. Внаслідок пожежі згорів паркет та частково актова зала райдержадміністрації, в якій і виникла пожежа. Саме в ній перебуває окружна виборча комісія ТВО № 112 і там зберігалися коробки з бюлетенями. Завдяки пожежникам вони залишилися неушкодженими. Правоохоронці з'ясовують причину займання, імовірна версія умисного підпалу.

***

На Дніпропетровщині подали у відставку восьмеро голів райдержадміністрацій. В Інтернеті з'явилася інформація, начебто їх «попросили написати заяви про звільнення через незадовільний результат на виборах у цій області блоку «Наша Україна — Народна самооборона». І начебто очільники районів, котрі подали у відставку, — люди колишньої голови ОДА Надії Деєвої, котру називають прихильником Партії регіонів. Проте, **за повідомленням proUA**, в Дніпропетровській ОДА цю інформацію спростували. Зокрема, голова ОДА Віктор Бондар заявив, що восьмеро голів районів написали заяви про звільнення за власним бажанням. Причин, через які відбулася масова відставка, В. Бондар не назвав, однак зауважив, що «епоха загравання один з одним минула».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

***

На Луганщині зафіксовано чергове порушення Закону України «Про вибори народних депутатів України»: **як повідомляє прес-служба БЮТ**, в окрузі № 109 (м. Сєвєродонецьк) голова ОВК відправив членів комісії по домівках із протоколами, щоб ті нібито могли відпочити. Тоді як згідно з виборчим законом засідання ОВК має бути безперервним до встановлення підсумків голосування. Генеральною прокуратурою України вже порушено кримінальну справу за цим фактом. Це вже друге порушення, зафіксоване БЮТ в окрузі № 109, перед цим було встановлено факт незаконного внесення близько шести тисяч осіб до списку виборців. Загалом на Луганщині БЮТ подав 130 адміністративних позовів до судів щодо порушень та фальсифікації результатів виборів.

***

Партія регіонів загалом задоволена результатами позачергових виборів до Верховної Ради, заявив представник партії в ЦВК Владислав Забарський. «Завжди хочеться кращого, але загалом наш результат непоганий», — сказав він. Представник Партії регіонів також заявив, що його політична сила не має наміру оскаржувати результати виборів, тому що нею не було зафіксовано масових порушень. «Ми на сьогодні жодних даних про масові чи системні порушення не маємо. Я не бачу потреби в оскарженні результатів», — зазначив В. Забарський.

Коаліціада: ставки зростають

Повідомлення про імовірний формат майбутньої парламентської коаліції змінюються щогодини, і подеколи представники однієї політичної сили навіть суперечать одне одному або й самим собі.

Лідер блоку НУ-НС Юрій Луценко назвав «провокаціями» заяви про можливу широку коаліцію між НУ-НС і Партією регіонів і розтлумачив заяву Президента України Віктора Ющенка щодо початку коаліційних перемовин так: глава держави є прихильником ідеї створення демократичної більшості у парламенті шостого скликання. «Народна самооборона» принципово виступає за створення демократичної коаліції між Блоком «Наша Україна — Народна самооборона» і БЮТ з можливим долученням Блоку Литвина», — заявив Ю. Луценко.

Водночас лідер НУ-НС не виключає можливого обрання на посаду Голови Верховної Ради Володимира Литвина у разі його входження до коаліції, хоча наразі блок НУ-НС запропонував на цю посаду лідера «Нашої України» В'ячеслава Кириленка. «Якщо спікер Литвин буде більш ефективним для парламенту, значить, буде. Якщо спікер Кириленко буде більш ефективним для парламенту, значить, буде», — сказав Ю. Луценко, відповідаючи на запитання журналістів. Посаду прем'єра, а також фінансово-економічний блок у новому уряді блок НУ-НС готовий віддати представникам БЮТу. А співпрацю з Партією регіонів НУ-НС розглядає як «взаєморозуміння з майбутньою парламентською опозицією».

Чи не найбільше уваги у політичних коментарях нині приділяють Володимиру Литвину. Про лідера одноіменного блоку говорять так: мовляв, він уже претендує не на «золоту акцію», а «платинову». Проте сам Володимир Литвин наразі заявляє, що його «цікавлять не посади, а майбутнє країни», і запевняє, що «не приєднуватиметься до будь-якої коаліції ради посад».

Від представників БЮТу лунають дещо суперечливі заяви. «Ми заявляємо, що співпраця та партнерство між демократичними силами з одного боку та Партією регіонів з другого може розвиватися тільки в одному напрямі — надання парламентській опозиції (Партії регіонів) усіх необхідних прав та компетенцій для контролю за діями влади. Будь-які інші варіанти співпраці між нашою політичною силою та Партією регіонів заздалегідь виключаються, — сказала лідер БЮТ Юлія Тимошенко. — Ми висловлюємо абсолютну готовність до створення за результатами дострокових виборів до Верховної Ради України та відповідно до угоди, укладеної між нашою політичною силою та «Нашою Україною», нової демократичної парламентської більшості та нового чесного і професійного уряду».

Але голова фракції БЮТ у парламенті п'ятого скликання, один із «ветеранів» блоку Олег Білорус в інтерв'ю «Експресу» стверджує дещо інше: «БЮТ зацікавлений у тому, щоб блок Литвина був союзником нашого блоку в парламенті при формуванні коаліції». За його словами, йдеться і про те, щоб віддати В. Литвину посаду Голови Верховної Ради, а його блоку ще також 20% урядових посад. Водночас представник БЮТ наголосив, що «є низка посад, які БЮТ Литвину не віддасть нізащо»: це посада прем'єр-міністра, першого віце-прем'єра, міністрів фінансів, економіки та закордонних справ.

Відтак офіційні перемовини між представниками Партії регіонів та блоків НУ-НС і БЮТ поки що не відбулися. Проте, як повідомила журналістам одна з лідерів «регіоналів» Раїса Богатирьова, Партія регіонів розпочала «неофіційні консультації» щодо створення коаліції з усіма політичними силами, котрі потрапили до нового парламенту. За її словами, вже відбулася зустріч з представниками Блоку Литвина, є попередня домовленість про зустріч із представниками НУ-НС, а також Партія регіонів вийшла з пропозицією щодо зустрічі з БЮТ.

Лідер Партії регіонів, Прем'єр-міністр Віктор Янукович наразі не має намірів поступатися «пальмою першості»: як повідомили у прес-службі Кабінету Міністрів, під час зустрічі з Надзвичайним і Повноважним Послом США в Україні Вільямом Тейлором Віктор Янукович заявив, що Партія регіонів, як переможець виборів, має право на формування коаліції і виступає за створення широкої коаліції. «Ми пропонуємо широку коаліцію, яка б дала можливість стабілізувати ситуацію, а не ділити країну навпіл», — сказав прем'єр.

Єдині, хто вже одразу бачить себе в ролі опозиції, це комуністи. І хоча лідер КПУ Петро Симоненко вже заявив про свої претензії на крісло Голови Верховної Ради, одна з активних діячок КПУ, перший секретар Харківського обкому КПУ Алла Александровська вважає, що «надавати представникам опозиції керівні пости нелогічно, тим більше коли йдеться про керівництво парламентом».

«У світовій практиці немає такого поняття, що якість посади у парламенті повинні надаватися опозиції, — сказала А. Александровська в інтерв'ю журналістам. —Адже опозиція — це альтернативна думка, а при чому тут посади?»

P. S. Учора в другій половині дня група «Народна самооборона» у складі блоку «Наша Україна — Народна самооборона» підписала звернення до Президента, в якому висловлює свою незгоду з пропозицією залучити Партію регіонів до переговорів про створення коаліції у Верховній Раді шостого скликання. Як зазначено в заяві групи, «Народна самооборона» підтверджує свою принципову і незмінну позицію зі створення в новому парламенті демократичної коаліції в складі БЮТ і НУ-НС. «Лише така коаліція відповідатиме волевиявленню наших виборців», — йдеться в заяві.

Олександра КУЧЕРЯВА.

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Білоручок просили не хвалитися своїм обійстям

Організатори конкурсу «Зразкова садиба-2007», який проводили асоціація квартальних комітетів Вінниці спільно з міськрадою, застерегли учасників: будинок і подвір'я мають бути облаштовані власними руками. Білоручок, за яких все роблять дизайнери і наймані робітники, просили не турбувати оргкомітет. Але й без них 75 власників приватних будинків міста взяли участь у цьому своєрідному змаганні, за підсумками якого 29 із них стали переможцями. На їхніх оселях встановили таблички з написом «Зразкова садиба». І призи вручили — газонокосарки, електродрилі, інші потрібні у господарстві речі.

Газонокосарки дісталися власникам трьох найкращих садиб (по одній у кожному мікрорайоні). Вручив їх міський голова Володимир Гройсман. Костянтин і Параска Литвинови, мешканці Ленінського району міста, зустріли гостей майже 14-кілограмовим кавуном. Не вірилося, що виріс він на присадибній ділянці у центральному районі міста. На 13 сотках землі у Литвинових також родять груші, яблука, виноград, городина. Пан Костянтин каже, що до конкурсу спеціально не готувався — постійно підтримує порядок на обійсті.

Дмитро та Валентина Філіпи, переможці конкурсу у Староміському районі, створили на своєму обійсті «куточок Буковини». Тут і тин з глечиками, із-за якого визирають соняшники, і декоративний віз з діжками, і високі стовпи з колесами для лелек, і спеціальна піч для приготування шашликів, альтанка. А ще — покажчики відстані: до Києва чи до Берліна, а також до села Вербівка на Буковині, малої батьківщини пана Дмитра. Якщо вірити напису на ще одному вказівнику, то та дорога веде до... раю.

За словами голови асоціації квартальних комітетів Вінниці Наталії Панчук, конкурс «Зразкова садиба» став традиційним, змагання приурочують до дня міста, але такої великої кількості учасників, як нині, ще не було жодного разу.

Віктор СКРИПНИК,

Вінниця.

У новому парламенті буде вже зовсім інший клімат

■ ТОЧКА ЗОРУ

На запитання «Голосу України» відповідає народний депутат України другого та четвертого скликань, директор Інституту літератури ім. Т. Шевченка Національної академії наук України, академік НАНУ Микола ЖУЛИНСЬКИЙ.

1. Яку коаліцію вдасться сформувати у новій Верховній Раді?
2. Чи буде під час політичних домовленостей про утворення парламентської коаліції та розподілу посад розіграно так звану золоту акцію?
3. Чи можливе створення широкої коаліції?

1. Виступаючи із заявою про формування парламентської коаліції, Президент України керувався загальноприйнятими демократичними принципами. Так заведено нині в Європі: та політична сила, яка здобула найбільшу кількість прихильників на виборах, обов'язково включена у процес формування коаліції. Через те у зверненні глави держави фігурує і Партія регіонів. Президент, як гарант Конституції, найвища посадова особа в державі, зацікавлений у тому, щоб знайшли порозуміння всі політичні сили, які ввійшли до парламенту. Але це не означає, що Президент комусь наказує чи когось зобов'язує, щоб була утворена широка коаліція. На мою думку, найкращий варіант — це коли формується парламентська більшість, а та частина, яка не ввійшла до більшості, у процесі домовленостей не дійшла спільної згоди, переходить в опозицію. Нам потрібна дієва опозиція, яка діятиме в межах гарантованого порядку, тобто на основі закону про опозицію, і в цьому не вбачаю нічого поганого для будь-якої політичної сили.

Але зараз повинна бути сформована демократична більшість, у яку ввійде БЮТ, НУ—НС і також Блок Литвина. Чому? Тому, що Партія регіонів була при владі, вона сьогодні не має можливості без БЮТу і «Нашої України—Народної самооборони» створити парламентську більшість. Тому вона логічно переходить в опозицію. Я стою на тій позиції, що є домовленості між БЮТ і НУ—НС, Юлія Тимошенко, як лідер політичної сили, яка набрала потужну кількість прихильників на виборах, має бути прем'єр-міністром. Звісно, якщо Володимир Литвин долучиться до процесу формування демократичної більшості, то, очевидно, він також на щось заслуговуватиме і з ним вестимуть переговори.

2. Думаю, Олександр Мороз скомпрометував саму ідею «золотої акції». Це своєрідна гра: хто більше дасть, тому служитиму. Думаю, Володимир Литвин розуміє, що такою грою він собі великого авторитету не набуде. Демократична більшість не буде так активно грати з В. Литвином, щоб за будь-яку ціну залучити його до своєї більшості. Звісно, це була б міцніша, гарантованіша більшість, міцніший кулак, але, думаю, В. Литвин і так піде з більшістю, не думаю, що він боровся за перемогу, щоб бути в опозиції.

Я загалом не ставлюся з побожністю до так званої золотої акції, як дехто намагається сьогодні. Поперше, немає підстав для такого культивування, бо так чи інакше БЮТ і НУ—НС мають більшість. А подруге, в новому парламенті буде вже зовсім інший клімат, який не дозволить перекупів і хитких позицій того чи іншого депутата. Бо всі розуміють, що кожен голос гратиме колосальну роль і до нього буде прикута особлива увага — як громадськості, виборців, так і самих депутатів. І це було б дуже небезпечною грою щодо авторитету певної політичної сили у парламенті. Звичайно, можливо, є зваба у тих, хто оточує В. Литвина, робив на нього ставку, якось змусити його ввійти в таку гру, однак, гадаю, в нього вистачить мудрості збагнути, що сьогодні важлива стабільність в Україні, що має бути формування тої більшості, яка очевидна, і В. Литвин буде серед тої парламентської більшості, яка йому ближча за поглядами й орієнтирами.

3. Широка коаліція, яка, можливо, і була б потрібна Україні для консолідації українського суспільства, недієздатна. Не думаю, що Партія регіонів після заяв про оголошення референдуму про російську мову, проти вступу до НАТО та багатьох інших моментів у їхній політичній грі, яку вони вели перед виборами, готова сьогодні знайти якісь компромісні варіанти з демократичними силами, які взяли більшість і які, переконаний, сформують більшість у парламенті. Тим більше згадаймо Універсал національної єдності. Президент України Віктор Ющенко вже давав такий шанс і можливість знайти порозуміння й працювати ще в тому парламенті разом Партії регіонів із «Нашою Україною». Але з цього нічого не вийшло.

Якби у нас був закон про опозицію, там було б передбачено, що певні посади повинні перейти опозиції. Думаю, в договірному процесі, який розпочався з ініціативи Президента України, БЮТ і НУ—НС, незважаючи на те, що ще нема закону про опозицію, мають виконати вимоги, передбачені світовою практикою щодо опозиції. Тоді це був би нормальний крок і тоді опозиція в особі Партії регіонів та комуністів бачила б, що вона має своє поле діяльності, тобто, що вона є активним і рівноправним партнером у політичному та парламентському житті. І якби було прийнято цивілізовані умови співпраці між парламентською більшістю та опозицією, не виключаю, що потім можна буде знайти домовленість і про референдум стосовно нової редакції Конституції та інших законів, які вимагають конституційної більшості.

Записала Юліана ШЕВЧУК.

■ ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

Переговорний процес

Вибори закінчилися. Президент Віктор Ющенко запропонував політичним силам — Партії регіонів, Блоку Юлії Тимошенко і «Нашій Україні—Народній самообороні» — розпочати переговорний процес. При цьому глава держави наголосив: після виборів має бути єдина країна.

Чимало оглядачів оцінили ці слова Віктора Ющенка як заклик до формування широкої коаліції. Одразу ж лідер Партії регіонів Прем'єр-міністр Віктор Янукович підтримав заклик і сказав, що ПР готова до такого кроку. Однак Юлія Тимошенко зауважила: переговорів з Партією регіонів про формування коаліції не буде. Лише про умови діяльності опозиції.

А в четвер перший номер списку «НУ-НС» Юрій Луценко уточнив, що йдеться про залучення окремих членів Партії регіонів, яка буде в опозиції, до участі у владі. Водночас він повідомив про те, що вже триває переговорний процес із БЮТ про майбутню спільну діяльність. І закликав долучитися до процесу Блок Володимира Литвина.

Водночас, схоже, пропрезидентська сила згодна поступитися для майбутніх союзників місцем Голови Верховної Ради. Хоча спершу пройшло повідомлення, що політрада блоку НУ-НС висунула кандидатом на місце глави парламенту В'ячеслава Кириленка.

Гадаю, можна стверджувати, що Володимир Литвин може стати тим центром, який дозволить об'єднати і БЮТ, і НУ-НС, і Партію регіонів у роботі законодавчого органу. Тим більше провести необхідні законодавчі зміни для уточнення балансу повноважень владних інститутів. Власне, ця проблема стала основним каменем спотикання для парламентаріїв п'ятого скликання. Вона і спровокувала політичну кризу на початку нинішнього року. Зрештою протистояння обернулося дочасними парламентськими виборами.

Не можна оминути сьогодні і газової теми. Заява російської сторони про заборгованість України за спожитий газ означає, що майбутньому уряду можна спрогнозувати непрості переговори про ціну «блакитного палива» на наступний рік. Отож доведеться переглядати і проект державного бюджету на 2008 рік. А це означатиме деяке погіршення соціальних стандартів і падіння рейтингу політичних сил, які сформують коаліцію.

Володимир КОРОЛЮК.

Проект бюджету схвалено з деякими уточненнями

■ У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Розглянувши поданий Кабінетом Міністрів проект державного бюджету на 2008 рік, Комітет у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів вирішив підтримати його. Зокрема, через збільшення темпів росту базових соціальних нормативів та гарантій (прожиткового мінімуму та мінімальної заробітної плати).

Серед позитиву члени комітету відзначили відмову уряду від практики призупинення на відповідний рік дії соціальних статей законодавчих актів, у тому числі — законів України «Про соціальний захист дітей війни» та «Про реабілітацію інвалідів в Україні».

Схвальну оцінку парламентаріїв отримала і пропозиція (ст. 90 проекту) збільшення розміру пенсії за кожний повний рік страхового стажу понад 25 років чоловікам і понад 20 років жінкам, а також спрощена процедура придбання за бюджетні кошти технічних та інших засобів реабілітації, виготовлених за індивідуальним замовленням інвалідів. Крім того, обранці підтримали положення про запровадження з 1 листопада 2008 року ІІІ етапу єдиної тарифної сітки розрядів та коефіцієнтів з оплати праці працівників установ, закладів та організацій бюджетної сфери.

Проте члени комітету висловили й низку зауважень до деяких положень законопроекту, котрі, на їхню думку, потребують суттєвого доопрацювання. Зокрема, вони вважають, що у проекті знов порушується чинне законодавство в частині зарахування зборів на обов'язкове державне пенсійне та інші види страхування до доходів державного бюджету.

Турбує народних депутатів і запропоноване проектом порівняно невелике зростання (лише на 22,3 млн. грн.) обсягу видатків на виплату щорічної разової допомоги ветеранам війни та жертвам нацистських переслідувань, що не забезпечить виплату зазначеної допомоги в розмірах, передбачених чинними законодавчими актами. З урахуванням цього комітет пропонує переглянути запропонований обсяг видатків та збільшити його до суми, необхідної для повного виконання вимог чинного законодавства.

На переконання членів комітету, істотного збільшення, до 500 гривень, потребує і прожитковий мінімум для осіб, які втратили працездатність, бо він фактично є базовим для визначення розміру пенсійних виплат та соціальних допомог пенсіонерам, ветеранам та інвалідам. Не погоджуються обранці і з нормою щодо надання права Кабінетові Міністрів у 2008 році встановлювати розміри соціальних виплат, які відповідно до законодавства визначаються залежно від розміру мінімальної заробітної плати, і пропонують її вилучити.

Ці та багато інших зауважень і пропозицій комітет направив до профільного комітету з питань бюджету для врахування їх під час підготовки законопроекту до розгляду в першому читанні.

Інформаційне управління Верховної Ради.

ЗАЯВА
секретаріату Соціалістичної партії України

Про попередні підсумки виборів—2007

Аналіз попередніх результатів голосування 30 вересня ц. р., повідомлення спостерігачів за виборами від СПУ та інших партій дають підстави заявити про наступне.

1. Дострокові вибори до Верховної Ради України — неконституційна акція, спрямована на руйнування правопорядку в державі з цілями, які не мають жодного відношення до інтересів суспільства і конкретних громадян.

Такий висновок підтверджується наслідками виборів, які прогнозувалися представниками українського політикуму. Вибори та їх результати ще більше поляризують суспільство, несуть загрозу його стабільності та ставлять перед представниками політичних сил і структур влади, найперше перед Президентом В. Ющенком, питання про їхню відповідальність за розвиток подій та ефективність функціонування влади.

2. Справжньою метою спровокованої кампанії було:

— створення умов для розподілу інтересів бізнесових груп різної політичної орієнтації під патронатом інституту президента;

— досягнення домінуючого впливу політичних сил, які видають себе за опору В. Ющенка і ведуть тим самим підготовку до наступної президентської кампанії;

— реалізація зовнішньої та внутрішньої політики держави, згоду на яку не давав народ України (вступ до НАТО, продаж землі та інше);

— зміна Конституції України, юридичне оформлення авторитарної моделі управління;

— витіснення з парламенту соціалістів як умова забезпечення означених завдань.

3. Способом досягнення поставленої мети була фальсифікація виборів шляхом вкидання бюлетенів за громадян, які перебувають за кордоном (за офіційними даними, у списках незаконно числилось майже 3 млн. громадян, що знаходилися за межами України), завищення кількості виборців, які взяли участь у голосуванні, прямого підкупу виборців та членів виборчих комісій, застосування різних форм адмінресурсу, проведення агітації проти СПУ в день виборів, підтасовки даних про підсумки голосування.

4. Поставлена ініціаторами кампанії мета досягнута лише частково, в т. ч. і стосовно Соціалістичної партії України.

5. В Україні паралізована судова система, зокрема заблокована діяльність Конституційного Суду, наявні спроби узурпації влади з боку Президента В. Ющенка.

В цих умовах сподіватися на правове вирішення спорів щодо організації та наслідків голосування марно. Соціалістична партія України не має наміру тим займатися, однак переконана, що вибори були антиконституційними, авантюрними, фальшивими —такими, що не можуть політично визнаватись усіма, хто поважає Конституцію і закони України.

* * *

Соціалісти України залишаються послідовними у відстоюванні соціальної справедливості, конституційного правопорядку, всі свої зусилля і далі направлятимуть на захист інтересів, прав і свобод людини праці.

НОВИНИ

СУБОТА, 6 ЖОВТНЯ 2007 ■ № 180 (4180)

Україна увійшла до списку 20 країн, найпривабливіших для інвесторів, повідомляє Центр новин ООН

За період літніх пасажирських перевезень Придніпровською залізницею до Криму було перевезено більш як 3,5 мільйона пасажирів, повідомила прес-служба «Укрзалізниці»

■ У НОМЕР

Удавано збиткові мільйонери

Хмельниччина. До зведеного бюджету області з початку року спрямовано майже мільярд гривень. Таке успішне наповнення казни податківці пояснюють роботою із удавано збитковими компаніями. Приміром, одне із торгових підприємств, яке отримало 250 мільйонів прибутку, сплатило лише 0,008 відсотка податку. Після втручання податківців ці суми значно зросли.

Загалом з початку року податок на прибуток та акцизний збір зросли в області майже удвічі, у півтора разу збільшився податок на додану вартість порівняно з минулорічними показниками.

Вл. інф.

■ ФОТОФАКТ

У Харкові відбулося молодіжне свято «День Стекляшки». Так називають вихід з метро «Університет» — традиційне місце романтичних зустрічей.

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

Заплатять, коли суд скаже

Кіровоградщина. Схоже, працівники державного підприємства «Бурвугілля» нарешті отримають заробленe. 100-відсоткове погашення заборгованості у зарплаті їм пообіцяв міністр вугільної промисловості Сергій Тулуб. «Гроші є, — запевнив міністр, — усе залежить від якнайшвидшого прийняття позитивних рішень судами». Наразі, наприкінці вересня — початку жовтня мали надійти кошти за тими прийнятими судовими рішеннями, котрі вже набрали чинності. Про це очільник вугільної промисловості заявив наприкінці вересня, перебуваючи на цьому підприємстві з робочою поїздкою.

Директор ДП «Бурвугілля» Сергій Шахадинець підтвердив, що загалом судами вже прийнято майже 900 судових рішень з виплати заборгованості у зарплаті працівникам підприємства. З них набуло чинності тільки 230, за якими вже виплачено більше 2 млн. грн. До 15 жовтня повинні набути чинності й інші рішення — на суму 5 мільйонів гривень.

Петро МЕЛЬНИК.

На Донеччині цвітуть каштани

Донеччина. Цвітіння каштанів у ці дні спостерігають мешканці обласного центру — деякі дерева, незважаючи на осінь, повторно розпустили свої «свічки», хоча на них майже не залишилося зеленого листя. Схожа картина — й у Маріуполі, де у кількох місцях дерева дивують перехожих біло-рожевими квітами. Біологи вважають таке явище хоча і рідкісним, але природним. За однією із версій, аномально спекотний травень не дав можливості каштанам цвісти тривалий час, тож тепер вони надолужують згаяне: розпускаються бруньки, які «заснули» навесні. За іншою версією, цвітіння у жовтні — прикмета теплої зими. Під час повторного цвітіння каштани не зав'язують плодів, а суцвіття опадають одразу із настанням холодів. І ще одна особливість: наступної весни такі дерева розпустять свічки пізніше, ніж звичайно, оскільки потребують більше часу для «відновлення сил».

Ліна КУЩ.

На честь ювілею космічної ери

Житомир. 50-річчя запуску першого в світі штучного супутника Землі відзначено спецпогашенням поштової кореспонденції та презентацією поштового блока. Відбувся цей захід у Музеї космонавтики імені Сергія Корольова. На блоці зображено перший супутник Землі та його творці Сергій Корольов і Валентин Глушко. На акцію спецпогашення, в якій узяли участь голова Житомирської ОДА Юрій Павленко і голова Корольовської райради міста Євген Дяченко, до Житомира прибули син творця ракетних двигунів Валентина Глушка Олександр Глушко, який працює в Підмосков'ї в науково-виробничому об'єднанні «Енергомаш», що носить ім'я його батька, та племінниця Головного конструктора Сергія Корольова Олена Зінченко-Зражевська — керівник однієї з туристичних фірм Києва, філателісти з усієї України.

Олексій КАВУН.

Полегшити страждання останніх днів життя

Полегшити страждання останніх днів життя покликана паліативна допомога. Сьогодні в Україні відзначається Всесвітній день хоспісної та паліативної опіки хворих. Він проходить під девізом — усі покоління разом!

На жаль, наші стандарти турботи про людей з обмеженим прогнозом життя, тобто безнадійно хворих, далекі від європейських. За даними соціологічного дослідження, проведеного з ініціативи Всеукраїнської ради захисту прав і безпеки пацієнтів і Всеукраїнської асоціації паліативної допомоги, близько 80% тяжкохворих воліють провести свої останні дні вдома. Але не в усіх є така можливість. Тому що знеболювальні препарати коштують дорого...

— Через надмірну зарегульованість нашого законодавства більшості онкологічних хворих знеболювальні, як правило, не доступні, — каже віце-президент Всеукраїнської ради захисту прав і безпеки пацієнтів Віктор Сердюк. — Лише 10% потреби в таких ліках задовольняються. Опіумні анальгетики не завжди доступні пацієнтам навіть у стаціонарах. Цю ситуацію треба терміново змінювати.

Від 50 до 90 відсотків хоспісних ліжок віддають «раковим» хворим. Онкологія в нашій країні посідає друге місце серед причин смертності. За даними статистики, щорічно вмирає сто тисяч онкопацієнтів, серед яких тільки п'ять тисяч можуть знайти останній притулок у лікарнях. Інші йдуть із життя в страшних муках, не одержуючи знеболювальних препаратів.

Експерти вважають, що мінімальна потреба в хоспісних місцях становить близько 100—120 на півтора мільйона населення. Сьогодні в Україні діє лише двадцять установ подібного типу (по 23—73 ліжка кожне). Хоча хоспісами, у повному розумінні цього значення, їх назвати складно, вважає президент Асоціації паліативної допомоги Світлана Мартинюк-Гресь. А патронатна служба, на її думку, себе не виправдовує.

— Медсестра чотири рази на день має вколоти тяжкого онкохворого. На її дільниці п'ять тисяч пацієнтів, серед яких двадцять — онкологічних. Про яку якість допомоги за такого навантаження на медпрацівника може йти мова?

Паліативна допомога не потребує дорогих технологій. Вона заснована на турботі про ближнього і знеболюванні, зменшенні його страждань.

Віктор Сердюк каже, що чинне законодавство репресивно налаштоване стосовно медичних і соціальних працівників. Воно заважає їм допомагати невиліковно хворим і має бути переглянуто. Співрозмовник наполягає на якнайшвидшому прийнятті законопроекту про паліативну допомогу, де будуть чітко виписані норми її надання. А поки що влада на місцях повинна звернути увагу на цю проблему. У приклад Сердюк наводить Харків, Черкаси, Севастополь, Коростень (Житомирської області), Луганськ, де найближчим часом відкриються хоспіси.

Ольга ВІТЕР.
Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Усіх напоять вином під музику

У суботу та неділю на головній вулиці Одеси —Дерибасівській — відбудеться загальноміське свято молодого вина. Кожен бажаючий протягом п'яти годин — починаючи з 12-ї — зможе продегустувати будь-яку кількість молодого вина врожаю нинішнього року виробництва найбільших винзаводів країни.

Планували, що нинішнього року у святі візьмуть участь винороби з Грузії та Болгарії. Але в них виникли проблеми на митниці, тому заморські вина чекають їх на кордоні.

Крім дегустації будуть концерти ансамблів, конкурси, головний з яких — конкурс тостів.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеська область.

«Тривожна кнопка» — в учительській

До кінця жовтня в усіх середніх навчальних закладах Києва встановлять так звані тривожні кнопки для екстреного виклику міліції. Про це повідомили в департаменті державної служби охорони при МВС України. Фінансування програми здійснюється з міського бюджету. Сьогодні близько 70% шкіл охороняються співробітниками ДСО, решта — відомчою й недержавною охороною.

Вл. інф.

Курячі лапки у Ворзелі дефіцит

Щодня автобусами та електричками з'їжджаються до Києва мешканці пригородів. Привозять продукти, вирощені на власних городах, щоб заробити «живу» копійку.

Чи не найбільш людний стихійний ринок — біля станції метро «Святошин».

— Маю майже тридцять соток городу, — розповідає жителька смт Ворзель (Київська обл.) пенсіонерка Марія Жлобін **(на знімку)**. — Вирощую картоплю, моркву, полуницю. Грошей не вистачає: пенсія 490 гривень, майже половина іде на газ і електроенергію. От привезла всяку всячину з городу, продам, а додому куплю курячих лапок на бульйон. У нас вони — великий дефіцит.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

Поцупили 4,6 тисячі тонн піску

Прокуратура Менського району порушила кримінальну справу за ч. 1 ст. 365 КК України стосовно посадових осіб місцевого товариства з обмеженою відповідальністю, яке розпочало видобуток піску без належного дозволу на користування надрами. За час своєї діяльності вони самовільно зайняли 1,2 гектара землі. Їм удалося безкарно вивезти 4,6 тисячі тонн піску.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігівська область.

Телефони і дзвінки — безкоштовно

500 заслужених людей краю отримають мобільні телефони від голови Хмельницької обласної ради Івана Гладуняка. Разом із представниками міжнародного благодійного фонду «Панславія» та філією «Київстар» він передасть ветеранам не тільки телефони, а ще й 20 гривень на розмови. Такі кошти надходитимуть на рахунки цих абонентів щомісячно.

Ірина КОЗАК.

Газове питання з Росією вирішать до листопада

(Початок на 1-й стор.).

«Міністр Бойко поінформував члена Європейської комісії про те, що питання оплати поставок газу, що існує між утягнутими в цей процес компаніями, буде вирішено до 1 листопада 2007 року», — йдеться в повідомленні представництва ЄС у Москві. А член Європейської комісії Андріс Пієбалгс, відповідальний за питання енергетики, провів телефонну розмову з міністром палива та енергетики України, повідомили в представництві. Бойко підтвердив намір України залишатися надійною країною для транзиту газу, котрий поставляється в Євросоюз.

«У наших відносинах із країнами, що поставляють газ і здійснюють його транзит, найважливішим елементом є прозорість. Я вітаю інформацію, що мені надав міністр Бойко, й очікую, що це питання буде вирішено до 1 листопада 2007 року», — сказав Пієбалгс.

Нагадаємо, за даними російської сторони, заборгованість українського суб'єкта господарювання за поставлений газ становить понад 1,3 мільярда доларів. У вівторок, 2 жовтня, «Газпром» попередив Україну, що може почати скорочення постачань у разі непогашення боргу в жовтні. У середу газовий холдинг повідомив, що уряд України візьме під контроль розв'язання зазначеної проблеми з метою погашення заборгованості.

З 1 січня 2007 року у зв'язку з подорожчанням туркменського газу (до 100 доларів за тисячу кубометрів) ціна на газ для України збільшилась до 130 доларів. У 2008 році, за прогнозом українського уряду, ціна становитиме 143 долари. За неофіційними даними, вона може зрости до 180 доларів.

Вл. інф.

Третина вітчизняних банків не охороняється

За вісім місяців 2007 року зловмисники нападали на українські банківські установи 60 разів. Мало хто не пам'ятає серію літніх пограбувань у столиці, зокрема, коли в одному із банків серед білого дня викрали 480 тисяч доларів. Саме тому департамент Державної служби охорони (ДСО) при МВС України ініціює посилення вимог до технічного оснащення та охорони банківських установ, повідомив під час брифінгу начальник департаменту Сергій Сидоренко.

Річ у тому, що в більшості таких установ, як показала перевірка, не створені елементарні умови для безпечної роботи працівників та зберігання цінностей. До того ж із більш як 21 тисячі українських банків понад 30 відсотків не мають взагалі ніякої охорони. За словами Сергія Сидоренка, потрібно посилити вимоги до місць, де зберігаються гроші, та встановити відеоспостереження. Та й без прийняття закону про охоронну діяльність неможливо поліпшити ситуацію, впевнений президент Всеукраїнської федерації працівників недержавних служб безпеки Сергій Шабовта. Адже працівники недержавних охоронних структур, приміром, сьогодні не мають права використовувати у роботі навіть бронежилет та наручники, годі говорити про вогнепальну зброю.

Варто зазначити, що Україна — не лідер із кількості пограбувань банків. Адже, приміром, лише у австрійському Відні минулого року сталося 64 таких випадків, а у США — аж 6152, але це не дає підстав радіти, впевнений директор департаменту.

Крім того, серед планів ДСО — створення міліцейського підрозділу на мотоциклах, що пришвидшить реагування на виклики. За словами Сергія Сидоренка, департамент уже закупив 20 транспортних засобів для своїх співробітників. А вже нині працює нещодавно відкритий консультаційно-сервісний центр «Титан», зателефонувавши куди, можна отримати поради фахівців стосовно питань безпеки та вибрати варіант охорони власного житла, офіса чи особи. Приміром, одна година роботи охоронця коштуватиме від 55 гривень, а от місяць потягне на більш як 40 тисяч гривень. Однак, кажуть, у ДСО існують різні акції та навіть... знижки.

Анна БОЙКО.

Київ.

На знімку: показові виступи — працівники Держслужби охорони затримують злочинців, які намагаються пройти до будинку, обладнаного сигналізацією.

Фото Дмитра ЛАРІНА (Укрінформ).

■ ПІДГОТОВКА ДО ЗИМИ

Батареї потеплішають не скрізь

(Початок на 1-й стор.).

А ось у Кременчуці з 4 жовтня через заборгованість комунального підприємства «Теплоенерго» газопостачальні компанії припинили подачу «блакитного вогню» до міських котелень. Про це повідомив заступник міського голови Микола Порицький. Згідно з розпорядженням ДП «Газ України», відключать котельні, що обслуговують мікрорайони Занасип і Раковку. Винними у цій ситуації урядовець назвав мешканців: «Проблема виникла через заборгованість населення перед КП «Теплоенерго». Нині спостерігається різке падіння проплат». Єдиним виходом з цього «газового глухого кута» міська влада бачить ліквідацію заборгованості. Кредитну лінію для КП «Теплоенерго» відкривати не планують. Якщо ситуація не поліпшиться, десятки тисяч жителів Кременчука залишаться без тепла.

Проте цей факт не завадив голові облдержадміністрації Полтавщини Валерію Асадчеву заявити, що регіон готовий до опалювального сезону на 95—97 відсотків, **повідомляє наш власний кореспондент Дмитро Скобельський.** Разом з тим він додав, що в Кременчуці є проблемні питання з розрахунками за газ. Крім того, голова облдержадміністрації заявив, що очікує одержати обіцяні субвенції з Києва. Завдяки державним субсидіям замінено 10 км старих труб на теплозберігаючі, а загалом перекладено 17 км тепломереж. На двох котельнях встановлено автоматичне обладнання. Єдиною проблемою може стати рівень розрахунків населення за спожите тепло: у вересні він знизився на кілька відсотків. Нині тільки за опалення полтавці заборгували понад 22 млн. гривень, зазначає заступник начальника міського управління статистики Наталя Ільченко. Загалом на сьогодні полтавці з житлово-комунальних платежів заборгували 63 мільйони 500 тисяч гривень.

Куди завезе «мобільна» водій тролейбуса?

■ РЕПЛІКА

Їхала на роботу тролейбусом № 22. Ще здалеку помітила табличку: «Тролейбус без кондуктора, талони у водія». Тож одразу зайшла на передні двері й протягнула гроші. Та де там — водієві не до мене. Однією рукою вона тримається за кермо, а іншою за мобільний телефон. Тривало це всю мою поїздку. Жінка встигла розповісти пасажирам про свої домашні клопоти, про дітей, чоловіка, родичів. До речі, своєму «візаві» повідомила, що приїхати в гості не може, бо захворіла напарниця і тепер працює за двох. Після цієї фрази пасажири ще більше насторожилися, адже невідомо, куди може завезти втомлений водій та ще й не відриваючи від вуха телефон. Жінці, здається, було до їхньої тривоги байдуже, бо жодним чином вона так і не зреагувала на зауваження. Як і не продала жодного талона. На Шулявці я вийшла, а водій продовжувала свій «мобільний» маршрут. До речі, довідка для керівників депо № 3: реєстраційний номер тролейбуса 401, а було це вранці 4 жовтня. Утім, думаю, це аж ніяк не поодинокий випадок, тож хотілося б отримати коментар з цього приводу безпосередньо від керівництва даного транспортного підприємства.

Марина КРИВДА.

***P. S.** З початку року через необачність та недотримання правил дорожнього руху на столичних шляхах загинуло 115 та було травмовано 719 осіб.*

■ ФОТОФАКТ

У столиці пройшов конкурс професійної майстерності водіїв тролейбусів.

На знімку: учасник конкурсу Василь Войтенко.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

То чи були українці на борту літака, який розбився в Конго?

Власті Конго заявили, що внаслідок катастрофи в цій країні літака Ан-26 загинули українці.

Однак наш МЗС, посилаючись на дані Посольства України в Кенії (у Демократичній Республіці Конго нашого посольства нема), запевняє, що українських громадян серед загиблих і потерпілих немає. Усього загинуло 38 чоловік, повідомив мер міста Кісангані, за 30 км від якого сталась авіакатастрофа. В аеропорту Кіншаси, звідкіля вилетів Ан-26, сказали, що на борту перебувало 17 чоловік.

Літак упав на чотири житлові будинки, в яких ніхто не вижив, передає «Рейтер». За попередніми даними, він був перевантажений. Пошуково-рятувальні роботи на місці аварії тривають.

Стипендії курсантам платитимуть німці

Німецька компанія «Марлоу навігейшн» уклала інвестиційну угоду з Херсонським морським інститутом.

Згідно з домовленістю інвестор надасть навчальному закладу 3 мільйони доларів, частина з яких піде на створення спеціальної навчальної лабораторії, де майбутні мореплавці освоюватимуть роботу зі шлюпками. Також компанія виділила кошти на 270 стипендій — по 50 доларів щомісяця платитимуть успішним студентам.

Алла БРУСИЛОВА.

■ СВІТ КОРОТКО

КИТАЙ — М'ЯНМА

Пекін заблокує санкції

Китай заблокує в Раді Безпеки ООН будь-які санкції проти М'янми, заявив постпред КНР Ван Гуанья. На його думку, всі події є внутрішньою справою цієї країни і предметом діалогу між сторонами за посередництвом ООН. Нагадаємо, що влада М'янми силою придушила масові демонстрації: в результаті щонайменше десять осіб загинули, майже сто — поранені, сотні — заарештовані. Керівництво багатьох країн засудило дії режиму М'янми.

ФРАНЦІЯ

Молодь знову «хвилюється»

У Франції третій рік поспіль триває «осіннє загострення» у молоді: країна готується до другої річниці сутичок з новими заворушеннями. Запеклі сутички почалися в четвер ввечері в містечку Сен-Діз'є, що за 200 кілометрів від Парижа. Там близько 40 озброєних залізними прутами молодиків у масках і ковпаках атакували пожежну машину та екіпаж поліції. Потім вони сховалися в місті, де підпалили два адміністративні будинки, агентство з оренди автомобілів, а також 16 машин. Було викликано підкріплення поліції і жандармів, які, однак, поки що не затримали жодного правопорушника. За деякими повідомленнями, постраждали дві людини: поліцейський дістав різані рани від осколків розбитого скла, а пожежному пошкодили руку арматурою.

ФІЛІППІНИ

Діти отруїлися цукерками

Понад 20 філіппінських школярів потрапили в лікарню через отруєння китайськими цукерками. Чотирьом дітям лікарі поставили крапельниці. Цікаво, що минулого місяця уряд Філіппін заборонив подавати у шкільних їдальнях чотири види китайських продуктів, які, за висновком експертів, містять формальдегіди, що спричиняють рак.

ІРАН

Ядерну програму не згорнуть

Президент Ірану Махмуд Ахмадінежад заявив, що країна переборола всі труднощі на шляху до створення власної атомної енергетики і ніхто і ніщо не зможуть її зупинити. Заява президента пролунала через два дні після того, як Франція в черговий раз закликала до посилення санкцій проти Тегерана через відмову згорнути ядерну програму.

ДЕНЬ
СУБОТА, 6 ЖОВТНЯ 2007 ■ № 180 (4180)

Парламент Латвії проголосував проти пропозиції фракції «Вітчизні та Свободі» про надання бюджетних пільг ветеранам Латиського добровольчого легіону СС (Lettische SS-Freiwilligen-Legion), *повідомляє прес-служба сейму*

Кількість громадян України на Апеннінах за останні три роки подвоїлася, ***підрахувало статистичне відомство Італії ISTAT***

■ У НОМЕР

Доставляють газети, ліки і… патріотизм

(Початок на 1-й стор.).

Заробляють тут не тільки «виїзною» торгівлею, а й прийманням комунальних платежів, а віднедавна ще й доставкою ліків на замовлення. Приблизно, кажуть, щомісяця тут одержують таких замовлень тисяч на вісім гривень.

Начальник центру Марія Крутофіст, до речі, давній і послідовний друг «Голосу України», як людина надзвичайної енергії цінує цю рису в інших: і у своїх підлеглих, і в начальників. На трудноші професії ніколи не нарікає: претензії в неї до млявості, байдужості й нелогічності — явищ, які частіше трапляються у нашому з вами житті, ніж конверти на деяких поштових «прилавках». І ще вона дивується, чому ніхто по-справжньому не оцінює потенційної виховної місії листонош. У їхньому гірському краї, де люди часто відірвані не лише від світу, а й від сусідів, людина з поштовою сумкою — не гірший організатор, пропагандист і агітатор, ніж доставлені нею газети. «Поширювати патріотизм — це також наша робота», — вкаже Марія Василівна.

Вл.інф.

Геноцид — лихо інтернаціональне

Зовнішньополітичне відомство України подало на розгляд Генеральної конференції ЮНЕСКО, що має відбутися 15 жовтня, проект резолюції з проханням поширювати інформацію про «жива скорботи» на українській землі — голодомор 1932—1933 років.

Як зазначив заступник міністра закордонних справ Володимир Огризко, світова спільнота мало знає про цей жахливий злочин тоталітарного режиму, до того ж «розсекреченню пам'яті» на міжнародній арені чинять серйозний супротив, тому треба все робити, аби людство знало правду про трагедію українського народу, аби ніхто не сумнівався, що знищення мільйонів наших співвітчизників є саме геноцидом, а не окремими помилками комуністичного ладу, як це хоче подати дехто із специфічно підкованих науковців.

Звичайно, можна легко списати необізнаність віддалених від нас народів на байдужість до горя іншої нації чи на зрозумілий «серйозний супротив» поширенню правди ближчих сусідів. Але сама Україна, як пам'ятаємо, тривалий час майже нічого не робила для утвердження історичної справедливості: ні у власній країні, ні на міжнародній арені. Нагадувати про ті сторінки історії, які «неможливо читати навіть з бромом», було справою соціального окремих ентузіастів, а не держави, що постраждала від голодного мору. За інерцією, навіть після поновлення незалежності вона ще довго економила запаси заспокійливого. Тепер ним доведеться поділитися з іншими націями...

Визнання у світових масштабах голодомору як геноциду українського народу насправді не така велика проблема, як здавалося на початку. Це підтверджує інтерес до виставки «Забуттю не підлягає», підготовленої київським міським «Меморіалом» імені Василя Стуса, що експонувалася недавно в Ізраїлі. Євреї, стверджує голова товариства Роман Кукуць, проявляли непідробне співчуття до трагедії українців. Привезені архівні документи, експонати та ілюстрації вражали їх більше, ніж найстрахітливіші міфи про непорозуміння між нашими націями. Вони, зазнавши самі голокосту, починають розуміти, що геноцид будь-якого народу потребує визнання народів інших. Це лихо інтернаціональне так само, як людяність і пам'ять усіх «суб'єктів» планети.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Рефлексія як пізнання самого себе

У столичній галереї PinchukArtCenter відкрилася нова виставка сучасного мистецтва «Рефлексія».

Живопис, скульптура, інсталяція, фотографія об'єднані однією темою: роздуми про сенс людського існування. Одним із головних експонатів є інсталяція британського скульптура і архітектора Ентоні Гормлі «Сліпе світло», незвичайна споруда зі скла, металу і пари, а також суперечливі експонати мертвих тварин Деміена Герста.

Виставка триватиме до кінця грудня і, що приємно, — вхід безплатний.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.

На знімку: експонати Деміена Герста.

Фото автора.

Путін назавжди?

■ ДАТА

Завтра в російського президента день народження. Урочиста вечеря з цього приводу відбудеться в Душанбе, куди Володимир Путін прибув для участі в саміті СНД. До речі, 7 жовтня не лише йому, а й президентові Таджикистану Емомалі Рахмонову виповниться по 55 років. Серед тих, хто вітатиме, не буде українського і грузинського президентів. Ющенко надав перевагу не самітові Співдружності, а поїздці у Францію, а Саакашвілі одразу після офіційного засідання повернеться додому.

Щорічно російські регіони змагаються в незвичайності подарунків президентові. У різні роки Путіну дарували живих крокодилів, страусові яйця з портретом глави держави, вугільні шахти, точну копію шапки Мономаха, карту Росії з яхонтів, діамантів і малахітів. Цього року президента, судячи з усього, вирішили здивувати творчими подарунками. Одразу три російські театри, у Владивостоці, Москві й Омську, готують до 7 жовтня прем'єру вистави «Канікули президента». Про героїчні пригоди глави РФ у сибірській глухомані, якому, незважаючи на вертоліт, що зламався, вдається вижити в тайзі серед місцевих жителів. Крім того, мешканці двох будинків Приморського району Петербурга бажають до дня народження Володимира Путіна встановити в себе у дворі пам'ятник собаці президента — лабрадорові Коні. Характерно, що більшість російських ЗМІ не вбачає у цьому чогось особливого...

Здивовані вони були днями, коли зненацька для всіх Володимир Путін очолив партійний список «Единой России», що дасть змогу їй на майбутніх парламентських виборах одержати до 70 відсотків симпатій виборців. Тим часом залишається відкритим питання, чи стане Путін після закінчення свого президентського терміну прем'єр-міністром, і якщо так, то з якими повноваженнями. Президент РФ уже заявив, що вважає недоцільним змінювати Конституцію «під конкретну людину» і «поки що рано думати про те, що він стане прем'єр-міністром».

Так чи інакше процес зміни влади в Росії виявився прозаїчною технологічною процедурою, і політичне життя в РФ залишається без змін, чого в принципі і чекали. Лише не знали, як він це зробить. Нинішньому президентові немає рівних у вибудовуванні багатоходових політичних стратегій і комбінацій. І мало хто сподівався, що 2008 року в країні станеться зміна караулу і до влади прийдуть нові люди. Експерти прогнозують, що після грудневих виборів Путін одразу піде у відставку з посади президента й очолить уряд, а в Росії пройдуть незаплановані вибори нового президента. Уже сьогодні кажуть, що ним стане нинішній прем'єр Віктор Зубков, друг і надійний соратник Володимира Володимировича.

Віктор ТИМОШЕНКО (Москва),
Яна СТАДІЛЬНА.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Громадські туалети. Платити чи не платити...

Екологічна комісія Київської міської адміністрації відхилила пропозицію голови комунального господарства столиці щодо встановлення додаткових туалетів у місті. Коментуючи своє рішення журналістам, керівник екологічної комісії Анатолій Коваленко зазначив: «На центральній вулиці Києва — майже 600 закладів громадського харчування. У кожному є туалет. Будь ласка, заходьте, ви маєте на це право, навіть якщо нічого не купуєте з їжі».

Утім, слова посадовця не зовсім відповідають дійсності. Адже як інакше можна пояснити кодові замки на вбиральнях багатьох фаст-фудів. Потрібна комбінація зазначається на чеках. Висновок: щоб потрапити до туалету, треба знати код, щоб дізнатися код —необхідно отримати чек, а для цього неодмінно доведеться щось купити. Звичайно, вам може пощастити, і омріяні чотири-п'ять цифр вам скаже якийсь незнайомець. Ще один варіант — ви встигнете проскочити у незачинені кимсь двері. Також можна спробувати пояснити свою ситуацію працівникам кафе. Однак хто знає, чим обернеться ваше природне бажання. Можливо, перед вами відчиняться потрібні двері, а можливо, вам буде у брутальній формі відмовлено. Єдина надія — громадські туалети. Але які вони мають бути? Ідеальний варіант — безплатні і якісні. Однак це – мрії, а обирати доводиться з того, що є.

— Зазвичай я громадськими туалетами не користуюся, — каже Ніна Дейнека, киянка. — Та якось природній інстинкт застав мене у парку ім. Шевченка. Робити було нічого — стала в чергу до безплатної вбиральні. Чекання в черзі супроводжувалася невимушеною розмовою двох жінок. Вони хоча й напівголосно, втім, досить розбірливо обговорювали ситуацію, яку чи то почули, чи то самі були її свідками. Історія починалася банально: до кабінки з кодовим найменуванням «Ж» зайшла дівчина. Проте пробула вона там недовго. І вже за кілька секунд вилетіла звідти перелякана і збентежена. Як виявилося, у чоловічому туалеті був збочинець, який за допомогою люстерка підглядав за панянками. Почувши це, наша героїня так і не наважилася увійти до вбиральні. Разом зі своєю подругою вона попрямувала до найближчого платного туалету.

Загалом, у центрі столиці — приблизно 15 безплатних туалетів: є і на Андріївському узвозі, і в Маріїнському парку, і у Володимирському соборі. Також є один і на самому Хрещатику. Тих, кому вже не під силу чекати і для кого не останнє місце посідає сервіс, такі заклади не влаштують. Для них — широка мережа платних WC. У цьому випадку дістати з кишені доведеться в середньому одну гривню.

— Я готова платити і більше, — каже Анна, студентка. — Тільки якби я бачила істотну різницю між безплатними та платними туалетами. Тому що часом не розумієш, на що йдуть кошти: приміщення брудне і смердить. У кабінках часто немає гачка для сумок. Не завжди є у платних туалетах і мило з серветками. А про папір на вході до вбиральні годі й казати.

— Мені дуже запам'яталися, — розповідає Дмитро, студент, — швецькі туалети. Це просто щось неймовірне, а особливо порівняно з нашими. Там підлога настільки чиста, що можна бачити своє відбиття. Більше того, там дихаєш на повні груди — система кондиціонування настільки потужна, що часом забуваєш, де ти. Завдяки науково-технічному прогресу новітні туалети — не капітальні конструкції. Їх не так складно облаштувати на будь-якому місці. До речі, і з цим виникає багато непорозумінь.

— Як можна на центральній вулиці, — дивується Петро Ількович, киянин, — ставити такі туалети (маються на увазі туалети, що нині розташовуються на самому Хрещатику). Я розумію, що вони мають бути, але ж їх можна принаймні винести з центральної пішохідної частини. Поставити десь у деревах, щоб хоч якось приховати. А на видноті облаштувати вказівники. Мовляв, туалет — три кроки праворуч.

Проблема громадських туалетів майже всесвітня. Наприклад, донедавна в Японії всі вбиральні були безплатні, а тому дуже брудні. А це — перший крок до всяляких болячок та епідемій. Тому зараз, на першому місці у японців — чистота. Аби ввійти до деяких туалетів, навіть необхідно взути спеціальні капці. А от Франція пішла протилежним шляхом. У Парижі всі громадські туалети у найближчому майбутньому стануть безплатними. Це, на думку паризьких посадовців, має припинити використовування вулиць і будівель міста замість туалетів.

Що буде з київськими туалетами — невідомо. Можливо, на Хрещатику і надалі неначе гриби після дощу виростатимуть туалетні кабінки, вхід до яких коштуватиме одну гривню. Хоч це, як не прикро, не по кишені багатьом мешканцям міста. І надалі туалетні «новобудови» заважатимуть гостям Києва милуватися красою міста. А безплатні туалети так і залишаться з мінімальною кількістю інформаційних знаків. І знайти їх, як це не бридко, можна буде тільки за запахом.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.
Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

30 вересня.
Позачергові вибори народних депутатів України.

1 жовтня. Луганська область. Свердловськ. Страйк плавильників СП «Інтерсплав» з вимогами припинити зневагу конституційних прав на працю, поліпшити соціальні гарантії й відшкодувати підприємству бюджетну заборгованість із ПДВ.

28 вересня.
Чернівці. Будівництво другої черги об’їзної дороги довкола міста.

2 жовтня. У Національній опері України відбувся авторський концерт з нагоди 65-річчя народного артиста України, композитора Євгена Станковича.

3 жовтня.
Миколаївська область. Сівба озимини на полях фермерського господарства «Орбіта».

29 вересня. На столичній Михайлівській площі одночасно зареєстрували шлюб 70 пар молодят.

4 жовтня. У ЦВК триває прийом і перевірка протоколів з виборчих дільниць з мокрими печатками.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Сергія КОВАЛЬЧУКА, Андрія НЕСТЕРЕНКА, Анастасії СИРОТКІНОЇ та Укрінформу

ОСВІТА
СУБОТА, 6 ЖОВТНЯ 2007 ■ № 180 (4180)

Вітання:

Задля утвердження духовно багатої України

Схиляю голову перед мудрістю і жертовністю вчителя, вихователя, викладача, майстра, зусиллями якого твориться майбутнє України. Ви сумлінно виконуєте свій професійний обов'язок, вчите нашу молодь пізнавати нове і пам'ятати про наше минуле.

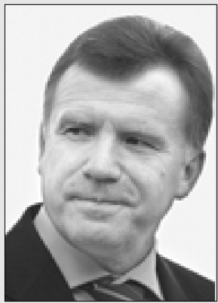
Низький уклін Вам і всенародна шана за те, що, незважаючи на складну ситуацію в освітній галузі, незадовільне фінансування та принизливу заробітну платню, Ви продовжуєте любити наших дітей, розкривати їхні таланти і обдарування, навчати правди та свободи, допомагати повірити в їхні сили та можливості. Адже Ваша мудрість і великодушність залишаються з вихованцями на все життя.

Прийміть щиру вдячність за високе служіння обраній справі, невтомний творчий пошук, самовідданість, добро і щедрість душі. Впевнений, що Ви й надалі докладатимете зусиль задля утвердження духовно багатої України.

Щиросердно бажаю Вам, шановні освітяни, міцного здоров'я, щастя, благополуччя, великих творчих успіхів і невичерпної наснаги.

З повагою, голова Народної партії
Володимир ЛИТВИН.

Хай ще потужніше б'ють джерела Вашого таланту

Сьогодні, як ніколи, Україні потрібні високоморальні, освічені особистості, щоб формувати дійове громадянське суспільство та утверджувати Україну в світовому співтоваристві як державу з високим рівнем морального розвитку, демократії і правосвідомості. Це наше завдання, адже ми, освітяни, вже сьогодні виховуємо і навчаємо у класах та аудиторіях майбутнє України.

Саме Ви, дорогі вихователі, вчителі, викладачі, є творцями майбутнього цілих поколінь.

Тому пріоритетом у розвитку держави завжди має бути підтримка високого соціального статусу вихователя, вчителя, вченого, педагога і, передусім, належна оплата праці та фінансування всієї галузі.

Школа вчителем стоїть, а держава школою! Хочу, щоб про це пам'ятали всі, хто керує країною.

Дорогі мої, бажаю Вам і Вашим родинам здоров'я і благополуччя, миру і злагоди!

Хай ще потужніше б'ють джерела Вашого таланту і натхнення, незламного оптимізму та творчих сил для плідної праці в ім'я розвитку нашої держави!

Хай невичерпними будуть Ваша доброта і працелюбність, а у Вашій оселі завжди буде тепло і затишно, панує мир, любов та добробут.

Світлої Вам долі, життя великого із щедрими творчими ужинками, успіхів у всіх починаннях!

Міністр освіти і науки
Станіслав НІКОЛАЄНКО.

Завтра ваш день, Вчителю!

Сади директора Руденка

До його кабінету дітлахи-пустуни заходять, похнюпивши носа, а вибігають, усміхаючись. І що там, дивуються колеги, робить директор з бешкетниками, котрі так швидко змінюють настрій душі?

— Розмовляю, — очима усміхається Микола Романович. — Про що? Наша із шибеником таємниця.

З малечею він говорить на рівних, але всі пацани знають: панібратства не любить, вимагає поваги всіх до всіх. І сам світиться людяністю і любов'ю.

Настав час познайомитися, чи не так?

Через кілька місяців Микола Романович відзначить 30-річчя (!) директорства. А на ниві освіти він 53 (!) роки.

Після закінчення Канівського педучилища молодий математик Руденко викладав... музику. Грав на скрипці. Але недовго — призвали в армію. Відслуживши, влаштувався у філію другої школи, перетворену незабаром на восьмирічку. Саме її й очолив у 1978-му. А 1984 року перевели авторитетного і тямущого керівника в новобудову, яка ще пахла фарбою, — середню школу №3. Прийнявши ключ від десятирічки (на знімку — ліворуч), Руденко задав «новому кораблю» таку швидкість, що, здавалося, «плавсклад» не витримає.

Але навіть подумати про втечу ніхто не міг — 60 відсотків педагогів, у тому числі заступники директора — учні Руденка.

Сьогодні 576 учнів наставляють 56 вчителів. Вакансій немає, пенсіонерів — чотири, із тих, хто бажає працювати в третій — черга.

Багато встиг зробити продовжувач справи іменитого земляка Захаренка. Чого вартий лише шкільний сад. Микола Романович з командою однодумців посадив чотири (!) сади. Перші два в посуху загинули. Третій власними руками довелося знищувати — Чорнобильська трагедія диктувала. І ось на оновленому грунті щовесни казково цвіте четвертий. До слова, вивозити торф'яну подушку в 1986-му довелося і з двох стадіонів...

— Саме тоді ми відкрили в десятирічці автосправу, — згадує ветеран. — Що називається, збирали зі світу по агрегату. Сьогодні в нас два автомобілі на ходу і один — для розбирання. Чудові навчальні класи з усім автоначинням.

Третя школа Канева дала окрузі понад тисячу водіїв, для багатьох з них автолюбительство переросло в професію.

Як, утім, заняття в шкільних майстернях стали першими кроками до спеціальностей швачки, токаря, тесляра. У школі дивним чином збережено і утримуються у зразковому стані 20 швейних машинок, 12 токарських верстатів по металу і дереву. Слова «дерибан» у господарстві дбайливого Руденка не знають. Тут усі працюють на примноження.

...У день мого приїзду в дванадцятирічку, крім директора, нікого, по суті, не було.

— А як же підготовка до 1 вересня? — дивуюся.

— Ми косметичний ремонт робимо не щороку. Подивіться — чи потрібен він?

Авжеж, якість фарбування, ремонту дверей і вікон така, немов учора зроблено.

— А от дах обновляти треба, — бідкається директор і одразу втішає себе: начальство обіцяло кошти. Власне, дах і «познайомив» мене з чудовим педагогом і менеджером. Одна з іногородніх фірм, вигравши конкурс на оренду землі під ринковий комплекс, на сесії міськради пообіцяла у вигляді доброчинності обновити дах третьої. «Ось лише під'їдемо, обрахуємо», — запевняли.

— Ні, не приїжджали, не обраховували, — констатував улітку Руденко.

Гадаю, вийде він з честю з цієї ситуації. Колись він піднімав школу на продуктивну працю (шухляди робили, на птахофабриці працювали) і на рахунку з'являлися грошики.

Ну, і догана, до речі, з'явилася за подібну ініціативу. Перша і остання: колега, клас якої теж попросили попрацювати на овочевому полі, «здала» директора, «постукавши» куди слід. Нічого, переживРуденко. Головне — за спиною тисячі вдячних учнів, які пішли у велике життя підготовленими до його суворості.

А ще сад. Чотири сади.

Іван ІЛЛЯШ.

Черкаська область.

Фото зі шкільного архіву.

Із досьє «Голосу України»

***Микола Руденко**, 1934 р. н., директор Канівської ЗОШ №3. Засновник учительської династії: 71-літній брат — вчителює в школі-інтернаті, дружина і донька — біологи, син — математик. Відмінник освіти, вчитель вищої категорії. Документи на присвоєння звання заслуженого давно «ходять» чиновницькими кабінетами (чи лежать, припалі пилом?).*

Хоча б як там було, земляки його щиро цінують і вважають народним Учителем. Тому що заслужив.

■ **СВІТЛИМ РЯДКОМ**

Низький уклін вам, чудовий педагоге

Я закінчила школу-інтернат — нинішня гімназія східних мов № 1.

Часто зустрічаюсь зі своїми однокласниками з дружнього 10-А, згадуємо шкільні роки і великої душі людину — Бориса Захаровича Пилипенко.

Він викладав фізику і був завучем. Ми бачили його в стінах школи щоденно з ранку до вечора. З ним завжди було тепло, затишно, спокійно. Ми могли зайти до нього за порадою і допомогою, бо знали, що у будь-яку скрутну хвилину отримаємо щиру підтримку. А він умів підтримати і своїм дотепним гумором зняти напруження, як ніхто інший.

Нині я розумію, як пощастило нам на Вчителя. На превеликий жаль, такі керівники сьогодні рідкість...

У вересні Борис Захарович відзначив 60-ліття і 30-річчя роботи в гімназії № 1 (27 з них — завучем). Від імені 10-А щиро вітаємо улюбленого вчителя з подвійним ювілеєм та професійним святом і низько вклоняємося людині, завдяки якій ми твердо стоїмо на землі.

Ірина ГУСЄВА (ФІЛАТОВА),
випускниця 1983 року.

Київ.

■ **ЗАПИТАННЯ ВОВОЧКИ**

І стипендії зростуть, і зарплати

Кажуть, уперше передбачено дотацію підприємствам, які братимуть на роботу випускників вузів. А які ще кошти на освітянську галузь закладені в проекті закону про держбюджет-2008?

Сергій ОДАРИЧЕВ.

Мелітополь.

Видатки на освіту в державному та місцевих бюджетах на наступний рік збільшено на 34 відсотки (до 56 млрд. 397,9 млн. грн.).

Порівняно з 2007 роком мінімальні розміри стипендій становитимуть:

— для учнів професійно-технічних навчальних закладів з 1 січня наступного року 150 грн., а з 1 вересня — 200 грн. на місяць;

— для студентів ВНЗ I—II рівнів акредитації з 1 січня 2008-го — 200 грн., а з 1 вересня — 400 грн. на місяць;

— для студентів ВНЗ III—IV рівнів акредитації з 1 січня — 300 грн., а з 1 вересня — 530 грн. на місяць.

У 5,6 разу збільшується фінансування Державної цільової соціальної програми «Школа майбутнього». Кошти будуть спрямовані на створення загальноосвітніх навчальних закладів нового типу в Ялті, Кіровограді, Донецьку, Тернополі та в селі Любимівка Каховського району Херсонської області.

У проекті бюджету 2008 року також враховано видатки на видання, придбання, зберігання і доставку підручників та посібників; на пільговий проїзд студентів вищих і учнів професійно-технічних училищ (ПТУ) у залізничному, автомобільному та водному транспорті; на реконструкцію та ремонт гуртожитків.

З 1 січня 2008-го середня зарплата вчителя I категорії зросте до 1 426, а вчителя вищої категорії — до 1 539 грн. З 1 жовтня середня заробітна плата становитиме відповідно 1596 та 1722 грн., а з 1 листопада вчитель I категорії отримуватиме 1766 грн., вищої — 1901 грн.

У 2008 році триватиме погашення заборгованості з виплат, передбачених статтею 57 Закону України «Про освіту».

Уперше проектом державного бюджету на 2008 рік передбачена дотація для роботодавців для працевлаштування випускників вузів.

Виділять кошти і на виплату одноразової адресної грошової допомоги в п'ятикратному розмірі мінімальної заробітної плати молодим спеціалістам, які здобули освіту за напрямами і спеціальностями педагогічного профілю та уклали на строк не менш як три роки договір про роботу в ЗОШ та ПТУ.

Уперше передбачено субвенцію місцевим бюджетам на забезпечення житлом сільських працівників освіти, культури, охорони здоров'я та інших бюджетників, які заключили контракт на 20 років.

Удвічі порівняно з поточним роком збільшуються витрати для надання кредитів на будівництво (придбання) житла для науково-педагогічних і педагогічних працівників.

Молодий спеціаліст, який після закінчення ВНЗ відпрацював за фахом не менш як п'ять років у сільській місцевості (у державному або комунальному закладі чи установі), не зобов'язаний повертати кредит та відсотки за користування ним, повідомляє пресслужба Міністерства фінансів України.

На часі повне втілення в життя чинного освітянського законодавства

Загальновідомо, що освіта в сучасних умовах є могутнім чинником розвитку духовної культури народу України, відтворення інтелектуальних і продуктивних сил суспільства, запорукою громадянського миру і майбутніх успіхів у зміцненні й утвердженні авторитету України як суверенної, дійсно демократичної, соціальної та правової держави — повноправного члена європейської та світової спільноти. Тобто освіта і майбутнє — два ключові аспекти, із позицій яких слід розглядати стан справ, що склався в галузі освіти, та визначати її перспективи.

Сьогодні до активу наших досягнень можна віднести те, що національна система освіти функціонує у правовому полі, що ґрунтується на Конституції України, Законах України «Про освіту», «Про загальну середню освіту», «Про дошкільну освіту», «Про позашкільну освіту», «Про професійно-технічну освіту», «Про вищу освіту», «Про охорону дитинства», Національній доктрині розвитку освіти. Слід наголосити й на тому, що законодавча база освітянської галузі постійно вдосконалюється, коригується відповідно до вимог сучасності. Нещодавно затверджено Постановою Кабінету Міністрів України «Концепцію розвитку освіти в Україні», яка є документом стратегічного значення, визначає загальну філософію освіти, пріоритети і принципи, основні напрями і механізми розвитку освітньої галузі на найближчі роки. Дуже важливо, що принциповим положенням у зазначеній Концепції є: 1) забезпечення рівного доступу до якісної освіти, 2) утвердження нових інформаційних педагогічних технологій, які повинні орієнтуватися на особистість, демократичність, конкурентоспроможність особи у світовому освітньому просторі, 3) впровадження гуманістичної системи управління системою освіти, 4) запровадження дієвих механізмів щодо дотримання гарантій держави педагогічним та науково-педагогічним працівникам в частині створення належних умов праці, охорони здоров'я, підвищення кваліфікації, соціального і професійного захисту тощо.

Катерина САМОЙЛИК.

Необхідно визнати, що, незважаючи на занадто складні соціально-економічні умови, які пережила наша держава, особливо в 90-ті роки минулого століття, вітчизняна система освіти зберегла основні свої параметри. Впевнена, що це вдалося зробити не лише завдяки стримуючим управлінським діям органів виконавчої влади, а й завдяки позитивному консерватизму радянської системи освіти. Не будь цього, навряд чи можна було б говорити про реформування чи модернізацію системи освіти. Просто нічого було б реформувати.

Хочеться вірити в те, що вітчизняна система освіти вже пройшла прірву широкомасштабної кризи, що вона вже стала на шлях стабілізаційних процесів. Все ж таки проблем в нашій системі залишається ще дуже багато.

З часу прийняття нової редакції Закону України «Про освіту» минуло більш як десять років, а держава так і не спромоглася досягти його виконання у повному обсязі. З року в рік законами України «Про Державний бюджет України» призупиняється дія окремих норм, положень і навіть цілих статей. Це стосується й законів прямої дії, які регламентують відносини в різних підсистемах освітянської галузі — в підсистемі дошкільної, загальної середньої, позашкільної, професійно-технічної, вищої освіти.

Під час передвиборних перегонів усі учасники виборчої кампанії говорять про захист вітчизняної системи освіти. Давайте сьогодні, під час цієї штучно організованої виборчої кампанії, відкрито й прямо будемо вимагати від політиків гарантій щодо введення в повному обсязі призупинених статей освітянських законів, передусім — абзаців одинадцятого та дванадцятого частини першої статті 57 Закону України «Про освіту» (встановлення середніх посадових окладів (ставок заробітної плати) педагогічним працівникам на рівні не нижчому від середньої заробітної плати, ніж у працівників промисловості, а науково-педагогічним працівникам вищих навчальних закладів III—IV рівнів акредитації подвійної з щоквартальною індексацією з урахуванням рівня інфляції) тощо.

Останніми роками прийнято десятки постанов Кабінету Міністрів України, указів Президента України, програм та інших нормативно-правових документів про забезпечення громадян якісною освітою, її розвиток й удосконалення. Але ж більшість з них не виконується. Численні уряди навіть не аналізують стан їх виконання. Маю на увазі такі вагомі й масштабні документи як: постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження комплексного плану заходів щодо розвитку загальної середньої освіти в 1999—2012 роках», «Про розвиток сільської загальноосвітньої школи», «Про затвердження Програми інформатизації загальноосвітніх навчальних закладів, комп'ютеризації сільських шкіл на 2001—2003 роки», «Про затвердження Програм «Вчитель» та «Шкільний автобус» та ін.

Тому давайте робити все, що від нас залежить, щоб органи державної виконавчої влади всіх рівнів, органи місцевого самоврядування навчилися виконувати закони та власні рішення. Хай це стане гаслом-вимогою до тих політичних сил, які крокують до влади.

Незважаючи на те, що ми ступили на шлях стабілізаційних процесів, в галузі освіти вкрай болючою залишається проблема скорочення мережі навчальних закладів, особливо загальноосвітніх. Прикро, але процеси їх закриття, перепрофілювання лише призупинені. Станом на 1 серпня 2007 року розглядається можливість закриття 103 шкіл, у яких навчається 2,5 тисячі учнів (найбільшу кількість шкіл станом на 01.08.2007 р. планувалося закрити в Чернігівській — 19, Житомирській — 16, Донецькій — 15).

Змушена нагадати, що закриття, руйнацію дошкільних навчальних закладів ми вже проходили. Тепер відроджуємо їх, навіть будуємо нові. Чи не буде таке саме з загальноосвітніми навчальними закладами, особливо в сільській місцевості?

Комітет Верховної Ради України з питань науки і освіти у вирішенні питань закриття або перепрофілювання навчальних закладів, як і раніше, відстоюватиме позицію щодо неухильного виконання статті 11 Закону України «Про загальну середню освіту». Тобто до питання закриття шкіл місцеві органи державної виконавчої влади повинні підходити виважено, враховувати демографічний прогноз, думку громади, і пам'ятати, що кожен сільський населений пункт, де є діти шкільного віку, повинен мати школу, принаймні — початкову.

З метою розв'язання проблем функціонування загальноосвітніх навчальних закладів з малою наповнюваністю потрібно прийняти в цілому проект закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань освіти» (щодо створення належних умов для навчання дітей) (реєстр. №0927) в частині зменшення наповнюваності класів до трьох дітей, запровадження поділу на групи під час вивчення окремих предметів за наявності в класі 16 учнів. Зазначене дасть можливість зберегти понад 500 навчальних закладів з малою чисельністю учнів. Прикро, що з відомих причин цей склад Верховної Ради України не встиг прийняти зазначений закон.

Запобіганню скорочення мережі навчальних закладів сприяло б внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 5 вересня 2001 року №1195 «Про затвердження формули розподілу обсягу міжбюджетних трансфертів (дотацій вирівнювання та коштів, що передаються до державного бюджету) між державним бюджетом та місцевими бюджетами» у частині коригування відповідних коефіцієнтів у формульному розрахунку фінансування дошкільних і загальноосвітніх навчальних закладів з малою чисельністю. З ініціативи нашого комітету під час проведення дня уряду України в січні 2007 року «Про стан і перспективи розвитку загальної середньої освіти в Україні» Верховною Радою України було дано доручення Кабінету Міністрів України про перегляд формульних розрахунків. Верховна Рада України повинна перевірити стан виконання цього доручення.

Змушена повернутися до проблеми соціального захисту тих, хто працює в системі освіти. Якщо останнім часом проблему з рівнем оплати праці педагогічних та науково-педагогічних працівників дещо зрушено, то питання забезпечення їх житлом залишається вкрай болючим. За оперативною інформацією ЦК профспілки працівників освіти і науки України, кількість педагогічних працівників, які не мають власного житла і змушені орендувати його у приватних осіб або проживати у гуртожитках, впродовж кількох останніх років знаходиться в межах 20—22 тисячі (без врахування молодих сімей, які проживають разом з батьками).

Регіональні програми забезпечення житлом педагогічних та науково-педагогічних працівників, розроблені на місцях відповідно до наказу Міністерства освіти і науки України від 9 січня 2006 року, дещо зрушили цю проблему (протягом першого півріччя 2007 року 480 педагогічних та науково-педагогічних працівників отримали можливість поліпшити житлові умови, з них 264 отримали квартири або будинки). Це у 1,5 разу більше, ніж за відповідний період 2006 року. Найбільшу кількість квартир у 2007 році надано у Хмельницький — 60 (13% від кількості тих, хто перебуває на черзі), Чернігівський — 47 (7,8% від потреби), Вінницький — (15 відсотків від потреби), АР Крим — 21 (2,1% від потреби), Черкаській — 48 (4,6% від потреби. Водночас у Сумській області не виділено вчителям жодної квартири, у Закарпатській — лише 5, у м. Севастополі — лише 4), проте без втручання держави питання забезпечення освітян житлом залишається актуальним не одне десятиріччя.

У 2006 році вперше Державним бюджетом України були передбачені кошти у сумі 15 млн. грн. на кредитування будівництва (придбання) житла для педагогічних та науково-педагогічних працівників. На жаль, жодну гривню з цих коштів не було використано за призначенням. Є побоювання, що і в поточному році передбачені держбюджетом кошти в обсязі 25 млн. грн. для вирішення житлових проблем освітян до них знову не дійдуть, адже перші кошти мали надійти ще у травні поточного року. За даними головного розпорядника —Державної спеціалізованої фінансової установи «Державний фонд сприяння молодіжному житловому будівництву» станом на 1 серпня ц. р. кошти для подальшого їх розподілу ще не надходили.

Потребує вирішення на державному рівні питання щодо безпідставного поширення дії статті 36 Закону України «Про Державний бюджет України на 2007 рік» на педагогічних працівників сільської місцевості, селищ міського типу обмежень грошовими доходами, що порушило їх права на безплатне користування житлом з опаленням і освітленням в межах встановлених норм (абзац перший частини четвертої статті 57 Закону України «Про освіту»).

Відомо, що Конституційний Суд України такі обмеження визнав неконституційними. Тому, з метою запобігання аналогічним порушенням у майбутньому Верховній Раді України необхідно чітко розмежувати такі поняття, як «пільги» і «гарантії», щоб на законодавчому рівні зобов'язати органи виконавчої влади виконувати чинне законодавство, а не керуватися роз'ясненнями з центру. Комітет з питань науки і освіти готовий ініціювати розгляд цих питань вищим законодавчим органом шляхом внесення відповідного проекту закону.

Комітет Верховної Ради України з питань науки і освіти турбує також питання виконання Закону України «Про реструктуризацію заборгованості з виплат, передбачених статтею 57 Закону України «Про освіту» педагогічним, науково-педагогічним та іншим категоріям працівників навчальних закладів», який нам вдалося виборoти у 2004 році. Нагадаю, протягом 1997—2004 років педагогічним працівникам не здійснювались виплати, передбачені статтею 57 Закону України «Про освіту» щодо надбавки за вислугу років та щорічної грошової допомоги на оздоровлення. Законом про реструктуризацію було передбачено погашення заборгованості протягом п'яти років щомісячно рівномірними частинами у розмірі 1,66% від загальної заборгованості. З регіонів до комітету надходили й зараз надходять звернення освітян щодо затримки зазначених виплат. Рахункова палата України, як контролюючий орган за надходженням коштів до державного бюджету України та їх використанням, від імені Верховної Ради України провела перевірку ефективності використання коштів субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на погашення заборгованості з виплат працівникам навчальних закладів. Унаслідок перевірки були виявлені істотні порушення і недоліки під час розподілу та використання субвенції. Сподіваюся, висновки Рахункової палати сприятимуть наведенню ладу в цьому питанні. А наші освітяни отримуватимуть законні гроші вчасно.

Вважаю, що за неповний рік роботи, враховуючи «політичні баталії» з захопленням відомими політичними силами електрощитових, виключенням електромереж, складанням повноважень народних депутатів тощо, комітету вдалося підготувати та винести на сесії Верховної Ради України з подальшим їх прийняттям в цілому такі закони й постанови:

— «Про внесення змін до деяких законів України (щодо збереження дитячих позашкільних навчальних закладів)» — закон спрямований на збереження позашкільних навчальних закладів, в тому числі й оздоровчих.

— «Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства на 2007—2015 роки» — закон дає можливість забезпечити кардинальні позитивні зміни в життєдіяльності суспільства й кожного громадянина.

— «Про стан і перспективи розвитку загальної середньої освіти» — постанова зафіксувала комплекс заходів щодо забезпечення якісної, доступної загальної середньої освіти, низку рекомендацій та доручень центральним та місцевим органам виконавчої влади, органам місцевого самоврядування щодо державної підтримки і перспектив розвитку системи загальної середньої освіти, передбачила активізацію роботи центральних органів виконавчої влади щодо усунення наявних недоліків. Зазначена постанова сприяла прийняттю Постанови Кабінету Міністрів України від 20 квітня 2007 року №643 «Про затвердження розмірів підвищення посадових окладів (ставок заробітної плати) та додаткові оплати за окремі види педагогічної діяльності у співвідношенні до тарифної ставки».

— «Про встановлення щорічної Премії Верховної Ради України працівникам загальноосвітніх, професійно-технічних, дошкільних та позашкільних навчальних закладів» — постановою передбачається присудження 30 премій щорічно по 20 тис. грн.

— «Про Премію Верховної Ради України найкращим молодим ученим у галузі фундаментальних і прикладних досліджень та науково-технічних розробок» — постановою встановлюється 20 премій по 20 тис. грн.

— «Про внесення змін до Закону України «Про вищу освіту» (щодо) граничного віку кандидатів на посаду керівника вищого навчального закладу та керівника факультету)» — законом знято обмеження віку для кандидатів на посаду керівника вищого навчального закладу та керівника факультету.

— «Про внесення змін до Закону України «Про державні нагороди України» — законом встановлено звання «Народний вчитель України» та засновано п'ять щорічних по 100 тисяч грн. Державних премій у галузі освіти за номінаціями: дошкільна і позашкільна освіта, загальна середня освіта, професійно-технічна освіта, вища освіта, наукові досягнення в галузі освіти.

Верховною Радою України за поданням комітету було прийнято низку законів у першому читанні. Такі законопроекти, як «Про внесення змін до деяких законодавчих актів з питань освіти (щодо створення умов для навчання дітей)» та «Про освіту осіб з обмеженими можливостями здоров'я (спеціальну освіту)» є законами концептуально спрямованими на модернізацію національної системи освіти, поліпшення якості та розширення доступу до неї. Зокрема, законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів з питань освіти (щодо створення умов для навчання дітей)» дає адекватні відповіді на виклики, що постають перед освітою, пов'язані з демографічною ситуацією, забезпеченням прав на освіту дітей з особливими потребами, поліпшення умов навчання, на утримання дітей — сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, запровадження профільного навчання, удосконалення роботи з обдарованою молоддю та інше.

Так, для збереження навчальних закладів з малою наповнюваністю у статті 36 Закону України «Про освіту» передбачено мінімальною нормою для створення класів у сільських школах не менше трьох учнів, а не п'ять, як тепер.

Також у зв'язку зі зменшенням середньої наповнюваності класів сільської місцевості (сьогодні вона становить 15,4 учня) запропоновано внести зміни до статті 14 Закону України «Про загальну середню освіту» та до відповідних статей Бюджетного кодексу України, передбачивши, що у сільських школах класи можуть ділитися на групи за наявності в класі більше 16 учнів, а не 18, як тепер.

Внесення змін до статті 18 Закону України «Про освіту» щодо порядку створення, ліквідації та реорганізації навчальних закладів викликано необхідністю законодавчого урегулювання умови ліквідації навчальних закладів. Однією з умов є згода територіальної громади на закриття.

Законопроект має й таку норму — пенсійне забезпечення педагогічного працівника має становити 80% заробітної плати. Проти цієї норми активно виступає Міністерство фінансів.

Зазначу, законопроект повністю готовий для розгляду у другому читанні. І він був би прийнятий вже цим складом Верховної Ради України. Але ж, на превеликий жаль, авантюра перемогла здоровий глузд. Комусь, а вже звісно кому, дуже хотілося позачергових виборів. А чи буде з цього в переможцях освітяни та й народ України в цілому?

Катерина САМОЙЛИК,
голова Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти.

Ваша робота — це праця скульптора

Шановні вчителі, викладачі та працівники навчальних закладів!

Разом з жовтнем, із золотим осіннім листопадом до нас приходить це посправжньому всенародне свято — День працівника освіти. Кожен з нас протягом життя приміряє на себе роль як учителя, так і учня. Інша справа, коли люди свідомо, за покликанням душі вибирають професію вчителя. Це люди особливі. Хочеться низько вклонитися Вашій благородній праці. На Ваших плечах — тягар відповідальності за виховання та навчання молодого покоління. І від того, яким виросте це покоління, залежить майбутнє України.

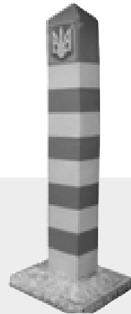
Ваша робота — це праця скульптора, який з безформної брили обережними рухами ліпить витвір мистецтва. Та якщо скульптор працює з мертвим камінням, то у Ваших руках — ніжні дитячі душі, які потребують постійної уваги, справжньої душевної щирості та теплоти.

Дорогі наші вчителі, вихователі, усі працівники та ветерани системи освіти! Дякуємо Вам за вірне служіння справі, за добрі поради, підтримку, за цікаві уроки, за безкорисливу любов. Дозвольте побажати здоров'я, щастя, добра і миру. Нехай кожен Ваш день буде зігрітий посмішками Ваших вихованців.

Голова Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти
Катерина САМОЙЛИК.

СУСПІЛЬСТВО

СУБОТА, 6 ЖОВТНЯ 2007 ■ № 180 (4180)

У Херсоні створено цільовий фонд підтримки хворих на цукровий діабет *(Укрінформ)*

У пункті пропуску «Могилів-Подільський» прикордонники зсадили з потяга Кишинів—Санкт-Петербург та повернули на територію Молдови 33 потенційних нелегальних мігрантів *(Укрінформ)*

Срібло та червона ікра залишились в Україні

У пункті пропуску «Вадул—Сірет» (Чернівецька область) під час здійснення спільного митно-прикордонного контролю пасажирського потяга № 59 Москва—Софія виявлено приховані від митного контролю червону ікру та срібло. Під час зміни колісних пар співробітники пошукової групи відділу митного оформлення № 9 помітили в корпусах вентиляції охолодження акумуляторних батарей сторонні предмети. З'ясувалося, що це — червона ікра та диски з невідомого металу. Вага одного такого диска становить майже 3 кілограми, всього їх — 11. Вартість металевих дисків та металевого лому (схожого на срібло) вагою понад 40 кілограмів визначать після проведення експертизи. Загальна вартість вилученої ікри (понад 18 кілограмів) — 5200 гривень. Товар відправлено на експертизу.

Сергій СУЛИМА.

■ ПОБАЧЕНЕ В ДОРОЗІ

«Дід любить рибу, а ми любимо діда»

Найбільша удача у 10-річної рибалки Яни — товстолоб, який... зірвався з гачка

Сестрички 10-річна Яна і 7-річна Віка Каніболоцькі із селища Вороновиця Вінницького району привернули мою увагу незвичайним, як для дівчаток, предметом у руках. Яна несла вудку. Схоже, вони поверталися зі ставка, на березі якого ще залишалося чимало рибалок. Жодної дівчинки з-поміж них я не бачив. «А ніхто з дівчат більше й не ловить». До дідусевої хати від ставу сестричкам рукою подати. «А де ж риба?» — зупиняю їх біля воріт. «Нема! Попалася одна маленька плотичка, то й випустили її, нехай підросте».

Яна рибалка «зі стажем». Каже, з шести років ходить на ставок з вудкою. Першу вудку вона сама зробила: прив'язала ліску до прутика, начепила гачок та й закинула у воду. Нині в неї знаряддя для риболовлі таке, що з ним не соромно з'явитися перед справжніми рибалками. Подарував дівчинці вудку сусідський хлопчик Петя.

— Буває, риба клює, як скажена, — по-дорослому розмірковує Яна, — а буває, весь день просидиш, а вудка суха-сухісінька.

Найбільша удача в Яни була, коли «підчепила» товстолоба. «Отакенного! На всю руку», — показує вона від плеча до долоні. Дідусь Володимир зупиняє внучку: «Це коли ти вже навчилася цих побрехеньок?». Та продовжує своє: «Ти ж, діду, все одно не бачив. А я бачила, хоч він і зірвався в мене. Я тоді ще забагато олії додала до манки, то, може, тому йому так сподобався мій обід».

Крім «кульок» з манної крупи, юна рибалка використовує для наживки хліб, черв'ячки, горох. Підглядає, як роблять хлопчики, так само чинить і вона. Від них дізнається, коли гарно риба йде. Хлопці переказують про це одне одному і збігаються на ставок, ніби їх з дому виганяють. «Як бачу, що їх на ставку багато, то вже сама беру вудку — і гайда на берег. Мені ж близько».

Віка менш охоча до риболовлі. Проте вона завжди поруч із сестричкою. Кожній удачі радіє ще більше, ніж рибалка. Спійману рибку чистять удвох. Потім смажать і пригощають нею діда Володю. «Дід любить рибу, а ми любимо діда...»

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: сьогодні в Яни і Віки вудка суха.

Фото автора.

Її роботи прикрашають «світлицю» військового катера та рідне місто

Енергії, творчому завзяттю цієї жінки можуть позаздрити навіть молоді. Адже у свої 88 літ Тамара Іванівна Гаєнко* (на знімку) *не тільки повсякчас цікавиться громадським життям міста Сміли, новинами педагогічного колективу школи, де працювала, а й бере в них участь. До неї, шанованої городянки, ветерана війни і праці, відомої майстрині-вишивальниці, часто приходять краєзнавці, місцеві журналісти, сусіди, щоб поспілкуватися з цікавою людиною, записати спогади, а то й порадитися з багатьох питань.

Затишний будинок постійної читачки «Голосу України», а тепер ще й призерки нашої газети, заквітчаний вишитими картинами, панно, рушниками. На почесному місці у світлиці — майстерно вимережані портрети Тараса Шевченка та Лесі Українки.

— Я вишила три Лесиних портрети, — ділиться Тамара Іванівна. — Один подарувала своїй школі, ще два зберігаються у краєзнавчих музеях.

Чимало робіт, виконаних майстринею, прикрашають «світлицю» військового катера «Сміла», рідне місто. Нещодавно закінчила барвисте панно, присвячене 465-річчю заснування міста над Тясмином.

Тамара Іванівна охоче показала вишиті нею сорочки, ошатні сукні. Одну з них вона одягла на своє золоте весілля — перше, яке урочисто справляли у смілянському будинку культури. Потім було й діамантове. Разом з чоловіком невтомна жінка виростила двох синів і доньку. Має сім онуків і шестеро правнуків.

— Уже вісім років як немає зі мною чоловіка, Бориса Івановича, — зітхає співрозмовниця. — Мешкаю тепер у нашому родинному будинку з донькою Іриною. Вона також вишиває, в'яже, шиє, вирощує квіти — у нас спільні інтереси.

Тамара Іванівна не скаржилася на сьогоднішнє життя. Хіба що висловила жаль з приводу недолугості наших законів. Вона, до прикладу, працювала у школі, в міськвиконкомі, на хлібозаводі, 17 років після досягнення пенсійного віку ще трудилася, а пенсію отримує мінімальну...

— Несправедливо це, — каже довгожителька. — Більше пишіть про такі «крутійства» — тоді газету ще більше підтримуватиме народ. А за подарунки від «Голосу України» спасибі. Прийдуть онуки — покажу свої виграші. І кепку, і шовковий шарф, і ручку...

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Фото автора.

Школа для неврологів

Учора в Ужгороді розпочала роботу перша науково-практична школа для неврологів, участь у роботі якої беруть майже 300 медиків та науковців з Австрії, Угорщини, Чехії, Росії та України.

Впродовж трьох днів вони ділитимуться досвідом лікування інсультів. Як розповів віце-президент української Асоціації боротьби з інсультами, керівник закарпатського обласного центру нейрохірургії та неврології Володимир Смоланка, ініціатором проведення такого масштабного міжнародного форуму стала Україна. До асоціації ввійшли лікарі-невропатологи, нейрохірурги, анестезіологи, лікарі амбулаторій загальної практики сімейної медицини та інші фахівці, котрі займаються проблемами інсультів. Такі заходи тепер проходитимуть в Ужгороді щороку.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ужгород.

Наталка Полтавка повертається

Відома героїня твору Івана Котляревського Наталка Полтавка невдовзі постане в бронзі на своїй батьківщині — в Полтаві.

Про це під час святкувань з нагоди 55-річчя з дня відкриття літературно-меморіального музею Івана Котляревського заявив міський голова Андрій Матківський. Він наголосив, що колектив музею Івана Котляревського популяризує творчість і життєвий шлях видатного письменника. Щороку близько 40 тисяч відвідувачів знайомляться з експозицією музейного комплексу, для них проводиться близько 1700 екскурсій, підкреслив міський голова. Андрій Матківський запропонував спорудити в Полтаві пам'ятник героїні одноіменного твору Котляревського Наталці Полтавці, яка є символом міста над Ворсклою. «Незабаром відповідне рішення розглянуть депутати міської ради», — сказав він.

■ ТЕОРЕМИ БУТТЯ

З козами на дачі

Ох і коротке воно: що у природі, що в житті. Стоять останні в цьому році теплі дні, у повітрі снує павутиння бабиного літа. Ольга Олександрівна Могилевич гріється у сонячному промінні. Їй — 79-й. Родом з Вінниччини, приїхала до Тернополя після закінчення профтехучилища, все життя пропрацювала на місцевій швейній фабриці. Каже, що час на той світ вузлик в'язати. Але поки що ця сива жінка вся у клопотах: як перезимувати без тепла і світла не лише самій, а й козам раду дати.

На масиві «Сонячний» вона відома своїми козами. Усі, кому потрібне помічне козяче молоко, йдуть до баби Олі, і вона щедро ділиться ним. Віддає усе до краплини, навіть собі не залишає. Каже, що виростають дітки на козячому молоці міцні, мов дубочки. А почалося все понад двадцять років тому, коли в родині Могилевичів з'явилася на світ семимісячна внучка. Хтось сказав, що вижити дівчинці допоможе козяче молоко. І вони завели кіз. Онучка виросла нівроку, живе й працює в Києві, а в її бабусі відтоді кози не переводяться. Бувало, сімнадцять штук тримала. Нині, звісно, сили не ті. Це ж треба сіна й іншого корму на зиму заготувати. Та й випасати нема де. Новобудови наступають з усіх боків.

Живе Ольга Олександрівна разом з козами на дачі. В її мініатюрному будиночку немає ні газу, ні світла. Узимку обігріває своє помешкання патиками, що їх назбирає за літо. Дачний кооператив «Ювілейний» опинився в центрі одного з мікрорайонів міста. Не раз влада бралася витіснити його за межі міста. Частково їй це вдалося: через дачні ділянки пройшла магістраль, навколо піднялися багатоповерхівки. Але декілька десятків дачних ділянок уціліли. Приватизувати їх не дозволили, а тепер і над ними навис дамоклів меч знесення. Рішення про забудову цього місця прийняла нещодавно сесія міської ради. Будівельна фірма, яка збирається звести тут житлові будинки, нібито пропонує дачникам по п'ять тисяч доларів за сотку. За ділянку у шість соток можна виручити 30 тисяч доларів, а за таку суму в Тернополі, де одні з найвищих в Україні цін на житло, навіть однокімнатної квартири не купиш. Тож баба Оля не збирається вступатися із своєї ділянки. Куди їй іти? У тісну двокімнатну «хрущовку», де живе дочка з сім'єю? А куди подіти кіз?

Я залишаю її у цих важких роздумах. Кози Білка, Сіра, Малютка, Зірка, Чорнушка стали у шеренгу перед світлофором, щоб перейти на інший бік вулиці. Вони дуже дисципліновані, рушають тільки на зелене світло. Слідом за ними йде згорблена роками й клопотами господиня. Що їх чекає, як мине бабине літо?

Любов ЛЕВИЦЬКА.

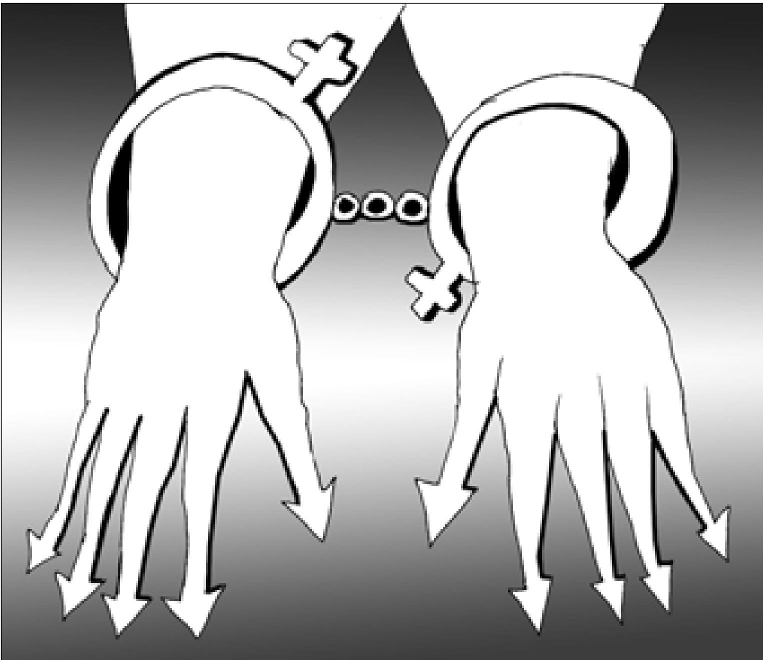
Тернопільська область.

Фото автора.

Усі сядуть за грати?

■ ЛЮДОЛОВИ

Сімох дівчат примусили до заняття проституцією, обіцяючи високооплачувану роботу в цеху з виробництва салатів у Москві. Троє з них були неповнолітніми, одна виховувала двох малюків. Про справжні наміри набору персоналу майбутні секс-рабині з жахом дізналися вже на вокзалі столиці Росії. Однак без паспортів, грошей і після тортур їх одразу ж присилували стати черговими клієнтками давно налагодженого «виробництва». Створення такого «цеху», пояснили в кримській прокуратурі, класифікують як насильство й утягнення в заняття проституцією, тобто «надання сексуальних послуг за оплату шляхом застосування тортур, погроз, обману, здійсненого щодо неповнолітніх організованою групою». Таке звинувачення пред'явлено торгівцям «живим товаром», докази провини яких у скоєнні цього злочину, а також в незаконному перетині державного кордону України днями почне розглядати Джанкойський суд. Це черговий «свіжий факт» із, на жаль, багатьох таких.

Щойно почався суд у справі аналогічної організованої злочинної групи, яка впродовж багатьох років постачала секс-рабинь до Москви. Оперативникам управління боротьби з торгівлею людьми кримської міліції довелося вести цю справу два роки, постійно визволяючи з рабства щоразу нових проданих дівчат.

З'ясувалося, що набирав «секс-товар» уже три роки поспіль двадцятилітній юнак, батько якого — плантатор-овочівник, орендатор кількох гектарів землі в Джанкойському районі, на ланах у нього постійно працювало відразу по кілька десятків молодих наймитів з навколишніх сіл і півдня країни. Діяв він разом з 37-річним дядьком та 27-річною тіткою, яка кілька років була в Москві сутенеркою. Творили свої темні справи ці людолови за чітким розподілом функцій. Син сучасного плантатора вербував десятками бідних симпатичних довірливих сільських дівчат, в основному з півдня України, на плантаціях батька, обіцяючи тисячу доларів зарплатні, буцімто в ресторані східної кухні його тітки. Купував квитки і переправляв обдурених з дядьком до Москви. Там зустрічала й «працевлаштовувала» дівчаток тітка, фактично перетворюючи юнок на рабинь. Щоб надійніше закабалити «секс-товар», повнолітніх відправляли за їх документами, дітей — за чужими паспортами, отримуючи з кожної нової клієнтки секс-бару по 200 доларів.

У Москві партії здебільшого з десятків «наївних хохлушок» зустрічала хазяйка, везла ночувати, там відразу інструктувала про справжній характер «роботи». Тих, які протестували проти цієї перспективи заробітку, нещадно катували. Опісля відвозили в кілька точок збуту такого роду «товару»: на Ярославське шосе й у Хімки. Місцем роботи були гаражі, де заляканих, побитих і морально зламаних дівчат присмерком шикували в рядок, а клієнти, вибравши у світлі фар авто на цьому новітньому рабовласницькому ринку «товар», платили «мамаші» за кожну «свєжую девочку» від трьох до десяти тисяч рублів.

Про безпеку дівчат навіть не йшлося. Після «роботи» вони мусили повертатися «додому» самотужки, за «чайові». Дівчата розповідають, що часто приходили грубо зґвалтовані, жорстоко побиті. Попри це, тих, котрі найменше заробляли, ще й відправляли «на стажування» у воїнські частини, де наших нещасних землячок «пропускали» через роту солдат. Грошей не платили жодній, платнею вважався сякий такий одяг і харч. Про повернення додому не було й мови. «Заношений товар» відразу ж перепродували в глибинку Росії. Дівчатам щодня погрожували вбивством. Попри це, кільком секс-рабиням дивом вдалося вирватися додому, декотрих безпаспортних нелегалок депортували російські правоохоронці. Більшість нещасних вдалося вивезти з неволі кримським правоохоронцям таємно. Вони кажуть: так діяти їх змусило те, що цей «бізнес» приносить шалені гроші, тому «кришується» солідними людьми й структурами північної сусідки. Через це доводиться не завжди звертатися до офіційних каналів і структур. Лише кількох наших землячок вдалося повернути за допомогою московського УБОЗу, Міжнародної організації міграції при Євросоюзі та російських громадських організацій. Але й це здійснили лише після того, як наші оперативники скрупульозно задокументували протиправну діяльність злочинної групи, оголосили її членів у міжнародний розшук, перекрили канал постачання «живого товару», а кримська прокуратура порушила кримінальну справу й, врешті, допомогла арештувати злочинців у Росії та екстрадувати їх до Криму.

Хоч як прикро, але кримські правоохоронці стверджують, що тенденцією стало й те, що в рабство жінок продають хороші знайомі і навіть ті, кого жертви вважали друзями. І наводять безліч прикладів цього та закликають: остерігайтесь подруг і знайомих, котрі обіцяють шалені гроші за короткочасну роботу, що не потребує спеціальних знань, навичок і освіти. Насправді замість солодкого життя кожен окраєць хліба довірливим діставатиметься ціною принижень, страждань і страху.

Саме так сталося, приміром, з вродливою дівчиною із кримської глибинки, яка залишилася наодинці з життєвими проблемами, щойно завагітніла від коханого, але той зрадив її. Від батьків свою трагедію приховала, вирішила сама заробити на виховання малюка, хоча б на перший час. Довірилася доброму давньому приятелю, який заходився оформляти їй закордонний паспорт і купувати квитка до Туреччини, де їй пообіцяв хороший заробіток в барі своєї тітки. Поїхала туди вже з семимісячною вагітністю. Була шокована, коли хазяйка сказала, що насправді доведеться робити, звеселяючи клієнтів. На протести (мовляв, побійтеся Бога, я ж ношу дитя) почула: за таку «суничку» й платитимуть більше. Але забирала гроші хазяйка борделю, а сердешну заробітчанку присилували «трудитися» за харчі. «Її змушували приймати по 15 клієнтів щодоби до самісіньких пологів», — розповіли активісти жіночого благодійного центру «Співдружність». За два тижні після пологів молоду маму заставили «працювати» знову. Вона залишала дитину якійсь із «колежанок», з котрими жила в одній кімнатці. Лише через півроку такого існування, кримчанці «пощастило» потрапити в поліцейську облаву й опинитися в буцегарні, бо в неї не було жодних документів. Після двох страшних місяців поневірянь за гратами з малюком її викупили на волю подруги по ремеслу, допомігши придбати квиток до України.

Зовсім недавній випадок — теж трагічний. Селянка зі степового кримського села потрапила в турецьку неволю разом з 15-річною донькою. Їх запросила в гості найближча подруга, рідна сестра якої вийшла заміж за турка. Хвалилася в листах, як успішно йде їхній бізнес у власному кафе, запрошувала приїхати заробити грошей. Чоловік сестри в перший же день зґвалтував доньку гості, а наступного — став продавати подругу сестри своєї дружини клієнтам забігайлівки. Коли в кримчанок закінчився термін перебування в країні, господар вирив у своєму дворі глибоченну яму, забетонував її й посадив туди жінок-нелегалок, яких продавав у своєму закладі. Там вони їли, спали й ходили в туалет, на поверхню їх піднімали, лише коли з'являлися клієнти. Турок щось почав прибудовувати, тож змусив жінок у перервах між «основною роботою» ще й тягати мішки з цементом і піском та цеглу. Так тривало, доки подруга сестри кримчанки не побачила по телевізору телефонний номер міжнародної організації порятунку секс-рабинь — 157 — й у слушний час набрала його.

Поліція довго шукала нелегалок у будинку, але про яму жінка не змогла їй розповісти, бо поруч увесь час був господар. Нарешті вона зробила вигляд, що втрачає свідомість, і коли сестра побігла за водою, а її чоловік відвернувся, зуміла показати поліції замасковану страшну яму.

За мить звідти витягали виснажених, брудних і змарнілих жінок — жертв сексуального рабства.

Усі схожих історій не переповісти. Такі ж драми зневаги людської гідності, присилування до заняття проституцією спіткали нещодавно й цілий гурт необачних заробітчанок-кримчанок в Ізраїлі, інших країнах світу. Більшості вдалося вирватися з того пекла лише завдяки поліцейським облавам. Та найчастіше депортованих громадянок України привозять із Туреччини до Одеси. Прикордонники кажуть, що з кожного із двох рейсів щотижня прибуває щонайменше 70 дівчат цієї «професії», більшість з яких до цього сороміцького способу присилували знайомі чи друзі. Щороку в Криму порушується щонайменше чверть сотні справ за фактом торгівлі людьми, говорять правоохоронці. Як і в сусідніх областях, кримським работоргівцям вдається отримувати мінімальні терміни, бо завжди у них є «пом'якшувальні обставини». Часто зовсім незрозуміло, чому суд пожалів підсудних, а не їх жертв. Тим часом наївних дівчат везуть не лише в дальні закордони, дедалі частіше їхній шлях пролягає до Росії, і навіть... до Молдови. Нині особливо ходовим «товаром» у Москві стали наші п'ятнадцяти- й шістнадцятилітні землячки. На них, кажуть правоохоронці, підвищений попит, за юнок більше платять і вербувальникам, які посилили полювання саме на цей «перспективний контингент». Характерно, що через кордон їх переправляють за справжніми паспортами. Знаходять повнолітнє дівча, схоже на малолітню «клієнтку», що піддалася на вмовляння швидко розбагатіти й побачити світ. Роблять їй таку ж зачіску й макіяж і відправляють отримувати закордонний паспорт. За легальним документом сучасних секс-рабинь і перевозять без жодних перепон і проблем. І краю цій біді поки що не видно.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Сірко та Бурко в... міліції

■ У СВІТІ ЦІКАВОГО

Володимир Лук'янчук, який працює оперуповноваженим карного розшуку Млинівського райвідділу міліції, забрав додому двійко вовченят, що залишилися без материнського тепла, — їх матір-вовчицю мисливці пристрелили неподалік лігва.

— Про вовків враження у людей зазвичай однобоке: мовляв, вони — бездушні, підступні хижаки і приносять тільки шкоду, — каже Володимир Лук'янчук. — Істина у цих словах, звичайно, є. Але мені цікаво також, наскільки вони приручаються, наскільки готові відповідати людині добром на добро, як у домашньому середовищі здатні змінити поведінку та характер. Та, чесно кажучи, про якісь експерименти п'ять місяців тому, саме тоді, коли виводок був на межі життя і смерті, й гадки не мав. Просто стало шкода вовченят, і я сказав своїм друзям із Березнівського району: привезіть «сиротинців» мені, спробую їх виглядіти вдома.

Дружина Володимира Лук'янчука Марія Сергіївна з розумінням сприйняла чоловікову затію і прихильно зустріла лісових гостей. Каже, що найважчим в адаптації був перший місяць, зокрема в харчуванні. Від свіжого молока у Сірка та Бурка (так назвали вовченят) почалися розлади шлунка. А наладився харчовий процес завдяки різним трав'яним відварам та, хоч як дивно, від того ж таки молока — але пастеризованого. Ним і тепер залюбки смакують п'ятимісячні вовченята. А ще, звичайно, м'ясом та яйцями. Причому до яєць ставлення у тварин специфічне: не всі підряд смакують, а лише знесені тими курми, яких годують натуральними продуктами, а не преміксами.

Чутливими Сірко та Бурко виявилися до аномалій природи. Ось що розповів з цього приводу Володимир Лук'янчук:

— Одного літнього дня вовчаки, які зазвичай ночували на балконі, ніяк не хотіли займати звичного місця. Зрештою, вони із балкона просто чкурнули, забилися у закуток ванної кімнати. До того ж із їхніх очей почали котитися сльози... Ніхто із членів нашої сім'ї не міг збагнути їхньої такої наляканo-плаксивої поведінки. Все прояснилося наступного дня, коли по радіо передали інформацію про фосфорну аварію, що трапилася в Ожидові (а це недалеко від нас). Вочевидь, вовки своїм нюхом у повітрі вловили те, що недосяжне людині.

— Тепер мої вихованці-сіроманці перебувають у вольєрі райвідділу міліції, — розповідає Володимир Миколайович. — Забрав їх із дому заради безпеки, хоча Сірко та Бурко жодної агресії до людей не проявляють. Навпаки, лащаться ще ліпше, ніж кошенята. І вже починають завчати команди для виконання — лягти, сісти, щось принести. Цікаво також, що по сусідству із вовчим вольєром «мешкають» службові собаки. Спочатку між ними та прибульцями спостерігалася деяка неприязнь, але з часом вона минула. І все ж хоч би якими «ручними» були вовки, деякі притаманні їм лісові звички, схоже, ніколи не викоренятся у них, скажімо, виття на місяць або ж злісний оскал зубів. Проте навіть за отой невеликий строк, відколи вовченята перебувають на моєму «вихованні», я зрозумів, що навіть «найдикіша» природа відповідно реагує на доброту.

Ще одним промовистим доказом такого порозуміння стала поведінка білки, яка оселилася на деревах поблизу будинку, де мешкають Лук'янчуки. Спочатку вона просто жахалася людей, потім брала з їхніх рук гостинці, а повністю переконавшись у людській доброті, почала перелазити через кватирку до оселі Лук'янчуків і ночувати там на підвіконні.

— Я не знаю, наскільки мирно можуть зжитися білки із вовками чи, приміром, собаки із борсуками, — зізнається млинівський детектив-природолюб. — Але є в мене одна мрія: коли вийду на пенсію, облаштувати невеличкий зоопарк у селищі.

І в цьому зоопарку, якщо задумане здійсниться, Сірко та Бурко, безперечно, будуть улюбленцями всіх відвідувачів. А поки що вони продовжують пізнавати середовище, в якому перебувають.

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

На знімку: Володимир Лук'янчук із своїми «сиротинцями».

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

КУЛЬТУРА

СУБОТА, 6 ЖОВТНЯ 2007 ■ № 180 (4180)

У Криму відбулася XIV Міжнародна лінгвістична конференція «Мова і світ»

Відзначив 70-ліття український композитор, чиї твори найчастіше виконуються у світі, — Валентин Сильвестров *(на знімку)*

■ ПРОБЛЕМА

Бібліотеку таки побудують

Проблему обласної дитячої бібліотеки ім. Панаса Мирного не могли вирішити протягом чотирьох років. Це — єдина на Полтавщині бібліотека для дітей (книжковий фонд близько 140 тисяч одиниць). Читачів — понад 10 тисяч. Послуги тут безплатні, що істотно для малозабезпечених сімей.

Приміщення на першому поверсі житлового будинку (515 кв. м) надав бібліотеці ще 1973 року виконком Полтавської міськради. Будинок належав державно-кооперативному об'єднанню «Полтаваоблагробуд». 2001 року приміщення бібліотеки перевели у власність цього об'єднання, а потім тричі перепродали. Воно опинилося в руках трьох приватних підприємців. Ті домоглися рішення Октябрського районного суду Полтави про звільнення приміщення від книг! Але бібліотека не отримала іншого рівноцінного приміщення, тому апеляційний суд Полтавської області двічі відстрочував виселення.

За останні два роки приміщення книгозбірні захоплювала озброєна охорона приватної фірми «Антарес-2000», його підпалювали, десятки разів били вікна — ці злочини залишились нерозкритими. До яких би кабінетів у Києві не зверталися бібліотекарі, всі скарги поверталися до обласної влади і прокуратури.

Варто зазначити, що між облрадою та органами місцевого самоврядування області з більшості питань налагоджена конструктивна співпраця. От і дивно: чому облрада не обурилася, коли «Полтаваоблагробуд» за символічну плату продала майно територіальної громади? Лише в жовтні 2005 року сесія облради розглянула питання про приміщення бібліотеки і визнала за необхідне збудувати нове.

У серпні 2006-го новий голова ОДА Валерій Асадчев ініціював повторний розгляд цього питання на сесії облради, домігся виділення коштів на проектно-кошторисну документацію та закріплення конкретної земельної ділянки. Проект бібліотеки площею 1800 кв. метрів завершено у лютому 2007 року. Та депутати не погодилися виділити кошти на будівництво. І хоча в Господарському суді Полтавської області вже давно оскаржується недійсність договору купівлі-продажу і свідоцтва на право власності, питання про виселення постало знову. Це змусило працівників бібліотеки звернутися до Президента України.

В управлінні інформації та зв'язків з громадськістю ОДА кореспондентові «Голосу України» повідомили: Віктор Ющенко дав доручення Кабміну при формуванні державного бюджету на 2008 рік передбачити субвенцію бюджету області для будівництва нового приміщення обласної дитячої бібліотеки ім. Панаса Мирного.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

Четвірка — на п'ятірку

■ ГАСТРОЛІ

У рамках святкування 90-річчя Національного академічного українського драматичного театру імені Заньковецької тривають гастролі цього театру в Києві.

Художній керівник заньківчан, народний артист України, лауреат Шевченківської премії Федір Стригун каже, що театр традиційно, кожні п'ять років, буває в столиці на гастролях. Такі поїздки завжди є для заньківчан святом. Їхали — ніби додому, адже саме в Києві театр імені Заньковецької був заснований!

До 90-річчя свого театру гості привезли чотири вистав: «УБН» Галини Тельнюк, «Амадей» Пітера Шеффера, «Валентин і Валентина» Михайла Рощина і «Візит літньої пані» Фрідріха Дюрренматта.

— Ми зійшлися на думці, що варто показати останні свої прем'єри. Вони говорять про сучасність. Виставу «УБН» кияни побачать не вперше. Ми показували її тут у 2001 році. Потім возили по Україні та в Америку. Проблема вистави жива й досі — про українця, яким він мусить бути. Хоч йому й важко, майже неможливо таким бути!

Вистава «Амадей» — зовсім інша, це чергова версія взаємин Моцарта і Сальєрі (в цій ролі — неперевершений Богдан Козак).

«Валентин і Валентина» заньківчан іде на київській сцені сьогодні ввечері. Цю п'єсу за радянських часів вважали скандальною й в Україні не ставили. Вона піднімає тему кохання — справжнього, живого, драматичного. У виставі зайняте молоде покоління театру.

Завтра, виставою «Візит літньої пані», гастролі завершуються. Та вже сьогодні очевидно, що вся заньківчанська гастрольна «четвірка» пройшла в Києві на «п'ятірку»!

Тетяна БАТИЦЬКА.

На знімку: Таїсія Литвиненко (Клер) та Федір Стригун (Іл) у виставі «Візит літньої пані».

Фото Тараса ВАЛЬКА.

Заради сцени варто відмовитися від морозива!

За останні два роки Дмитрик Бородін отримав у різних містах України шість премій пісенних фестивалів: дві перші, дві другі та дві треті. Два роки тому він пройшов до півфіналу всеукраїнського телеконкурсу «Хочу бути зіркою», а цього року став учасником загальноукраїнського проекту «Шанс». Голос цього білявого хлопчика за щирою посмішкою зачаровує з перших нот.

Юний талант підростає в родині медиків, Анни та Олексія Бородіних. Дитина народилася, коли батьки ще вчилися, тож значну частину клопотів перебрали бабусі. І першою бажання хлопчика співати оцінила теж бабуся, яка відвела шестирічного Дмитрика до музичної школи. Крім того, юний соліст займається у вокально-хореографічній студії «Апельсин» палацу культури «Ювілейний». Більшість вихованців там — дівчата, але Дмитрик чудово вписався в колектив. Викладач вокалу Олена Теряєва та викладач хореографії Віра Болдарєва кажуть, що намагаються добирати репертуар до характеру підопічного: щось веселе, запальне, енергійне.

— В естраді мені подобаються Діма Білан, Тіна Кароль, — каже хлопчик. — А взагалі треба на всіх рівнятися, брати краще, я гадаю. Подобається їздити на конкурси, особливо з мамою.

Брати чи не брати участь у фестивалі, вирішують мама, тато та викладач вокалу разом. У гімназії, де навчається Дмитрик, уже звикли до його поїздок, а однокласники захоплено слухають враження про знайомства із зірками естради. Втім, і традиційні хлопчачі розваги — футбол, ролики, велосипед — школяреві не чужі. Плюс курси англійської тричі на тиждень. «Чи не завелике навантаження на дитину?» — питаю у батьків.

— Бувало, що я сам пропонував синові: може, щось залишимо, може, ти втомлюєшся? — каже Олексій Бородін.

А Дмитрик переконував: «Тату, в студії я не втомлююся, а відпочиваю. А ось ще хочу записатися на курси із аранжування». — «Але ж часу немає», — заперечую. Тоді він так серйозно: «Тату, треба знайти».

Співати на сцені хлопчикові так подобається, що він мириться з тим, щоб перед виступом не їсти морозива, не пити газовану воду, не гризти соняшникове насіння, після якого з'являється хрипота в голосі. Після закінчення школи Дмитрик мріє здобути музичну освіту.

Ліна КУЩ.
Фото автора.

■ ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Ще раз про родину

Читаючи різні міфи про українських письменників, зокрема, таких відкритих для публіки, як Шевченко чи Франко, не думали, що можна створити стільки міфів про Коцюбинського, творчість якого цікавить більше елітарну публіку!

Михайло Коцюбинський був доволі закритою особою. В душу свою майже нікого не впускав. Була у нього родина, яку він дуже любив. Доля цієї родини склалася так, як доля багатьох інтелігентних родин у зіткненні з більшовизмом: вони були знищені. Тому нема потреби творити міфи про якийсь «чорний рок» — він висів над усім українським народом.

Міфотворенням зайнявся й письменник Володимир Югов, хоч про такого письменника ми чуємо вперше. Його стаття («Чорне століття роду Коцюбинських», «Голос України», 15 червня 2007 р.) сповнена неточностей — про дружину письменника Віру Устимівну, про кохання Коцюбинського, про його дітей, особливо Ірину. Під цими міфами — жодного документа: спогадів сучасників, листів тощо.

Тому вважаємо за потрібне подати наукову точку зору на порушені у статті В. Югова (Володимира Трохимовича Остолопова) питання.

«...На моє велике щастя, я маю саме таку дружину». Так говорив Михайло Коцюбинський, за спогадами Ольги Дорошенко, про свою дружину Віру. Це сказано 1904 року, в їхній родині вже було четверо дітей. Напевне, здійснилося бажання Коцюбинського, про яке він писав до нареченої Віри: «Побажаю я нам долі тихої, погожої та роботящої, обопільного зрозуміння, поважання та пошанування, єдиної стежки й мети». Цією стежкою йшло подружжя лиш 17 літ, так мало віку було відміряно Михайлові Михайловичу.

...Віра народилася 1863 р. у Тверській губернії. Звідти разом з матір'ю переїхала до Чернігова. Навчалася на Бестужевських курсах у Петербурзі, прилучилася до розвитку рідної культури (входила до української «Громади» і товариства «Просвіта»).

Власне, з Коцюбинським вона познайомилася на з'їзді «Громади» у Києві. Відтоді долі їх були визначені. Ось як про це писав Михайло: «Я так звик до тебе, ні, це слабий вираз, краще — так поріднився з тобою, що ти мені потрібна, як повітря, як вода».

24 січня 1896 р. у Преображенському соборі Вінниці М. Коцюбинський взяв шлюб з В. Дейшою. З Вінниці, на початку березня, виїхали у Крим на філоксерні роботи. У вересні Віра змушена повернутися додому — вона чекала дитину.

Розлука була тяжкою для чоловіка. Щоденні листи засвідчують це. Ці листи датуються своєрідно: перший день без Віри, другий день без Віри, і так до повернення з Криму. М. М. пише: «Тепер би я кожному порадив: не женись, коли хочеш бути егоїстом, коли не хочеш зазнати великого й солодкого щастя — жити щастям і горем другого, мати приятеля — жінку...».

Коли вони придбали власний дім у Чернігові, сюди Коцюбинський забирає маму Гликерію Максимівну (вже сліпу) і сестру Лідію. Тут у подружжя народжується ще троє дітей: Оксана, Ірина і Роман (Юрій народився ще у Вінниці). Нелегко було Вірі Устимівні управлятися з такою строкатою родиною: примхи літньої хворої жінки, сестри, що не мала своєї сім'ї, хворобі дітей, а найбільше — турбота про чоловіка. Ціну його як письменника Віра Устимівна добре розуміла, оберігала його від буденності, створювала умови для роботи.

Це бачили близькі до родини люди. Згадував Микола Чернявський: «Коцюбинський... був центром своєї сім'ї, її душею. Багато він давав сім'ї, але й багато мав од неї. Все було пристосоване для того, щоб «таткові»... було гарно жити, щоб не заважати йому, не турбувати дрібницями, коли він сам не захоче того.

...Треба дати йому спокій, — подбають, щоб спокій був. Треба щось купити йому — буде куплене. Треба придбати гарну елегантну одіж, взуття, білизну — буде придбано. Утомився «татко» буденщиною життя чернігівського, хоче поїхати кудись з Чернігова, — поїде. Чи до С.-Петербурга чи до Флоренції... Знайдуться й кошти, й безліч делікатного чуття, й чиїсь самопожертви, може...»

Зазвичай «самопожертвувала» Віра Устимівна. Ось як про маму пише Ірина Коцюбинська: «Весь тягар побутових прикростей падав на її плечі. Працювала зверх своїх сил не тільки на службі, а й вдома. Уміла сполучати літературну працю як секретар, коректор і критик творів чоловіка з самою буденною чорною роботою в господарстві. Михайлу Михайловичу було прикро... Розумів, що завдяки її турботам, які оберігали його від буденщини, він міг творити, тому відчував до неї невимовну вдячність. Знав, що вона розуміє його і ніколи не осудить».

Віра Устимівна рано, до роботи, поралася в саду та городі, закладала парники, вирощувала розсаду, тримала корову, купувала сіно на базарі. До того ж вникала в усі дитячі турботи. Щасливою матір'ю називали її друзі і знайомі.

Важко читати листи М. Коцюбинського з лікарні — з київської клініки професора Володимира Образцова. Він пише про біль, який часом триває по 40 годин, він відчуває свою приреченість. А лейтмотив усіх цих листів — напиши, приїдь, приголуб.

Овдовівши, Віра Устимівна продовжує кермувати домом, звертається до різних установ, щоб переоформити будинок, щоб не виселяли з нього осиротілу родину. Розуміючи цінність архіву М. Коцюбинського, передає його до музею В. Тарновського з умовою, щоб нічого і ніколи не вивозилось з Чернігова.

1919 року вона виїжджає з рідного дому. Іде війна, спровокована більшовиками. Віра Устимівна захворіла на тиф, запалення легенів. 30 грудня 1921 року Віру Устимівну поховали поруч з чоловіком на Болдиній горі в Чернігові.

***

«Не варто нічому дивуватися, адже він був живою людиною і нічого людське не було йому чуже...», — так говорив про Коцюбинського його лікар Аркадій Утєвський. Тому й не треба пафосно вигукувати про те, що серце Коцюбинського «розлетілося» від нерозділеного (воно ж було розділене!) кохання, а жінка, яка любила М. Коцюбинського, «свята» і втратила очі, виплакавши їх через забране богами кохання. Все простіше і прозаїчніше.

1902 року на одній з вечірок М. Коцюбинському представили майбутню його співробітницю Олександру Аплаксіну. Через два роки вони стали працювати в одному

Ми кращі, ніж про себе думаємо

■ ДУМКА ОГЛЯДАЧА

На останньому Форумі видавців у Львові був директор Франкфуртського книжкового ярмарку Петер Вайдгаас. Він зауважив, що книжки — мов кури, у приватних невеликих господарствах (видавництвах) вони кращі, бо без гормонів. Здавалось би, це дисонує із темою нашого безконечного «серіалу» про державну (не) підтримку українського книговидання.

Згадаймо: книжки вітчизняного виробництва звільнили від податку на додану вартість (1998 рік). Видавців звільнили також від податку на прибуток, а 28 листопада 2003 року Верховна Рада підтримала проект закону, що передбачав звільнення від оподаткування ще й друкарських робіт, матеріалів та обладнання, якщо усе це призначене для видання книжок. Президент Кучма наклав вето на згаданий закон. Що маємо нині? Українських книгарень — обмаль. Видавці, попри «пільги», податків не платять, а книжки їхні все одно дорожчі за російські. Бо нерівні економічні умови функціонування української і російської культур. Від усвідомлення цього можуть опуститися руки — і в автора, і у видавця.

Але не опускаються. Дещо таки відбувається всупереч прогнозам, реаліям, розрахункам. Яскравий приклад — читацький і ринковий успіх книжки Оксани Забужко «Notre Dame D'Ukraine: Українка в конфлікті міфологій» («Факт», Київ, 2007). Йдеться про Лесю Українку. «Цю книжку можна вважати заключною частиною моєї «Дослідницької трилогії» — п'ятнадцятилітнього «інтелектуального роману» авторки з класиками, перші дві частини якого, присвячені Франкові та Шевченку, побачили світ раніше».

Книжка про Лесю Українку — захоплююче, але непросте читання. Зрозуміло, що у перших рядках Прологу автор наполягає на паритетній «співпраці» з читачем, а така співпраця потребує певного інтелектуального й духовного ресурсу. Автор виконала свою місію — віддала борг українській культурі, написала тому, що «це має бути сказано». Щодо книготоргівлі ілюзій не мала. Вважала, що знайдеться кілька сотень читачів, але...

— Насправді ми ліпші, аніж про себе думаємо, — сказала Оксана Забужко під час зустрічі з читачами. — Книжка почала розходитися тисячами, її вже перевидають.

Самоусвідомлення духовного громадянства стало спонукою для групи молодих львівських істориків, що об'єдналися в Центрі досліджень визвольного руху. Вони репрезентували унікальне видання — «Українська Повстанська Армія. Історія нескорених», розраховане на широкі читацькі кола. Керівник Центру Володимир В'ятрович та його колеги самовіддано «розчищали хащі» багаторічної радянської пропаганди, плоди котрої пожинаємо донині. Відтак вони максимально наблизилися до витоків усвідомлення: наша історія краща, аніж її нам тлумачать.

«Більшість обвинувачень на адресу УПА не витримують випробування документами. Мабуть, тому історики, зацікавлені в об'єктивному висвітленні минулого, заходилися публікувати невідомі документи та матеріали. Кількість таких документальних збірників швидко зростає. Проте, хоч як це прикро, надруковані матеріали здебільшого не впливають на суспільну свідомість, залишаючись знаними лише у вузькому колі спеціалістів. Те саме можна сказати і про велику частину наукових академічних видань, які є надто складними для звичайних читачів. Отже, гостро назріла потреба узагальнити здобутки історіографії у форматі науково-популярних досліджень», — пише директор Центру досліджень визвольного руху Володимир В'ятрович. Молоді автори заповнили прогалину й адресували свою працю молодим. Факти історії — персоніфіковані, особистісні. А на численних фотознімках (книжка має формат альбому) — зовсім юні обличчя.

Спеціальну відзнаку фонду «Україна — 3000», патроном котрого є Катерина Ющенко, отримала книжка Ярослава Дашкевича «Постаті. Нариси про діячів історії, науки, культури». Тут звучить та само домінанта — духовне громадянство. Грошова премія буде використана на закупівлю книжки для бібліотек України. Залишається сподіватися на меценатів, котрі підтримали й подарували б бібліотекам, школам згадану «Історію нескорених» — задля світлої борозни у суспільній свідомості. До цього спонукають і ювілейні дати — сто років від дня народження Романа Шухевича (генерала Чупринки), 65-річчя від часу утворення УПА. «Незашорений» читач хоче мати незаангажовану інформацію — «без гормонів». Він має на це право...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Усі — родичі Шимановського!

■ КАЛЕНДАР

125 років тому народився Кароль Шимановський. «Народився я в Україні, там пройшло моє дитинство, я відчував її всією душею», — казав він.

У рамках святкування ювілею цього видатного композитора і музиканта в Кіровограді відбулася міжнародна наукова конференція «Польська родина в Україні: історія і сучасність». Її організували наукові тутешнього державного педуніверситету, університету міста Ольштина (Польща), Кіровоградського відділення Товариства польських вчених України та Товариство поляків Кіровоградщини «Полонія» імені К. Шимановського. Все це — під патронатом Генерального консульства Республіки Польщі в Києві.

Перед учасниками конференції з уривками із своєї нової книги про Кароля Шимановського виступив письменник Григорій Гусейнов.

Народився Кароль 3 жовтня 1882 року в маєтку Тимошівка в Україні у родині польських поміщиків. Пройшов через відому Єлисаветградську музичну школу Густава Нейгауза. Літо Шимановські проводили в Тимошівці, зиму — в Єлисаветграді (нині Кіровоград).

У різні роки життя Кароль то залишав Україну, то знову повертався до неї. Один із таких періодів почався навесні 1914 року, коли Шимановський, після поїздки на острів Сицилію, приїжджає до Лондона, де його застає Перша світова війна, і композитор повертається в рідну Тимошівку. Тут він проводить роки війни й революції. Цей період тривав до 1919 року. В Єлисаветграді Шимановський написав «Пісні шаленого муедзіна», «Любовні пісні Хафіза», літературний твір — роман «Ефеб», почав працювати над оперою «Король Рогер».

Про значущість його постаті свідчить те, що Міжнародне товариство сучасної музики, куди входили Р. Штраус, де Фалья, Равель, Стравінський і Барток, обрало композитора своїм почесним членом.

Помер Кароль Шимановський 29 березня 1937 року. Ще не старий, сповнений творчих задумів. Поховано його у Кракові.

Як розповідає у своєму дослідженні кіровоградський мистецтвознавець Олександр Полячок, Україна відіграла в житті та музиці Шимановського визначальну роль. Українські корені дісталися йому від прапрабабусі Франціщки, уродженої Росьціщевської, прадід якої одружився з українською шляхтянкою Тишів-Биковською. Рідна ж сестра Франціщки — Юзефа Росьціщевська — була прапрабабусею Тадея Рильського. Тож Максим Рильський — далекий родич Шимановського. З другого боку, Шимановський пов'язаний родинними зв'язками і з Ярославом Івашкевичем, справжнім співцем України в польській літературі XX ст., і з Феліксом Блуменфельдом, чиє ім'я належить історії російської музики, і з Генріхом Нейгаузом, піаністом, найвизначнішим радянським фортепіанним педагогом, професором Київської та Московської консерваторій.

Ці сімейні зв'язки заплелися в тодішньому Єлисаветграді, зимовій «столиці» Шимановських, де вони мали власний дім із садом. Юний Кароль навчався музики в батька Генріха Нейгауза — Густава, а свідоцтво про загальну освіту отримав у місцевому земському реальному училищі. У тому самому, де трохи раніше вчилися Тобілевичі, а трохи пізніше — Євген Маланюк, Олександр Осьмьоркін та Юрій Яновський. Усі ці видатні митці вчилися в навчальному закладі технічного профілю — в реальному училищі! В той час майбутній фізик Ігор Тамм та ракетобудівник Георгій Лангемак виховувалися у розташованій неподалік класичній чоловічій гімназії. Щоправда, серед єлисаветградських гімназистів були також Володимир Винниченко, Юлій Мейтус, Арсеній Тарковський, Ярослав Івашкевич...

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоград.

Коцюбинських

відділі і дівчина навіть образилась, що М. М. її не запам'ятав, а знайомився вдруге.

М. Коцюбинський закохався у молодшу і необтяжену родинними клопотами жінку. За словами Аплаксіної, вона ще рік не відповідала на почуття, хоч і відчувала потяг до цього чоловіка. Закохані обмінювалися записками-листами на роботі, зустрічалися на околицях міста, листувалися, коли хтось з них був у від'їзді. Ніколи Олександра Іванівна не приходила до будинку Коцюбинських. Все було потайки від Віри Устимівни. Михайло і Олександра навіть вирішили виїхати з Чернігова на Кубань, але на заваді стала доля: знайомий, який мав допомогти їм у пошуках роботи, несподівано помер.

Таємний роман став явним ось як: сторож статистичного бюро, коли М. М. не було на роботі, приніс лист від Аплаксіної додому і вручив дружині. Так відкрилася таємниця. В листі до Аплаксіної Михайло Михайлович писав, що він чекав докорів, скандалу, але Віра Устимівна тихо плакала, говорила, що кохає його, просила не сиротити родину. Почуття обов'язку в М. Коцюбинського перемогло. Він пообіцяв, що зустрічі припиняться, а Віра Устимівна вдала, що в це щиро повірила.

Цю тяжку «партію» Віра Устимівна вела до кінця, роблячи все, щоб чоловікові писалося, щоб родина існувала. Такого морально тяжкого життя було відміряно ще п'ять років, які з гідністю прожила дружина, а чоловік був за це їй безмірно вдячний.

Аплаксіна ж на все життя залишилася сама. По смерті Коцюбинського виїхала до Москви, працювала там в бібліотеці, одержала тяжку травму, після якої осліпла (а не через «нерозділену любов»). Померла в грудні 1973 року в Чернігові. Довго зберігала таємницю кохання, поки настирливий Ілля Кацнельсон (літ. псевдонім Стебун) не оприлюднив її 1938 року в книзі «Листи М. Коцюбинського до О. Аплаксіної».

На час публікації листів з дітей Коцюбинських жива була лише Ірина Михайлівна. Для неї це був сильний моральний удар, адже її пам'ять зберегла ідилічне родинне життя, кохання між батьками. Тому вона вперто твердила, що батько любив лише маму.

На долю дітей Коцюбинського після батькової смерті випали жорстокий час і важкі випробування.

Найстарший, Юрій, захопився ідеями більшовизму. У січні 1918 р. Юрія призначають головнокомандуючим військами Української республіки і разом з військом Муравйова кидають на штурм Києва. Важко сказати, про що думав Юрій, воюючи з урядом України та її патріотами, дивлячись на безчинства муравйовців у Києві. Юрій не мав фактичної влади, його більшовики блюзнірськи використали як сина відомого українського письменника. Коли став непотрібен, його звинуватили у створенні військово-троцькістсько-контрреволюційної організації і розстріляли 8 березня 1937 року (за іншими даними, 27 лютого 1937 року).

Подібно склалася доля і в Романа Коцюбинського. Забрав його «чорний ворон» від дружини та дворічного сина. Де похований — досі не вдалося встановити. Старша дочка М. Коцюбинського, чорнява красуня Оксана, теж прожила недовго — у 1920 році під час пологів вона померла.

Лише Ірині Коцюбинській судилося прожити повний вік. Вийшла заміж у 1918 році за чернігівця А. Метрика-Данішевського. Після арешту братів були виклики на допити, кількарічне безробіття. Та вона вистояла, і їхню родину залишили у спокої.

1956 року Ірину Михайлівну призначено директором Чернігівського літературно-меморіального музею-заповідника М. М. Коцюбинського. Їй пропонують квартиру в престижному домі, але Ірина Михайлівна ставить інші умови: вона живе в квартирі директора (дві кімнати і кухня музейного будинку), а натомість нехай реабілітують швидше її братів Юрія та Романа і зятя Віталія Примакова. Ці умови були виконані: обидва Коцюбинські і Примаков реабілітовані в 1956 році. Такою настирливою була Ірина Михайлівна завжди.

Це була середнього зросту жінка, підтягнута, завжди акуратно і зі смаком одягнута, з гарним сивим волоссям, з гордою поставою голови. Вона трималася незалежно, не допускала ніякої фамільярності, ніяких запобігань перед сильними світу цього, ніколи не користувалася навіть послугами співробітників. Ірина Михайлівна пишалася тим, що її брати і зять — учасники Жовтневої революції, що Ленін слав радіограми Юрію Коцюбинському. Вона могла зателефонувати або написати лист і секретареві обкому партії, і Голові Ради Міністрів УРСР. І не було, щоб не одержала відповіді. Цьому свідками є листи, які зберігаються у фонді Ірини Михайлівни.

Музей стає центром українства у зрусифікованому Чернігові. Стараннями Ірини Михайлівни збудовано нове триповерхове приміщення для літературної експозиції. Вона опублікувала понад 60 статей та дві книги про батька, оточення, родину.

Померла Ірина Михайлівна 8 листопада 1977 року на 79-му році життя. Місто прощалося з нею 10 листопада, а до музею ще довго йшли листи на ім'я Ірини Михайлівни Коцюбинської.

У музеї завжди працює хтось із родини Коцюбинських. У 1988—2000 роках директором музею був Юлій Романович Коцюбинський, який залишився без батька у два роки. По його смерті директором призначено правнука М. Коцюбинського — Ігоря Юлійовича.

У домі зберігається родинна аура, часто приїжджала, а зараз телефонує Михайлина Хомівна Коцюбинська, дочка першого директора музею і брата письменника Хоми Коцюбинського.

Квітує і плодоносить сад, виплеканий руками Віри Устимівни.

Наталія КОЦЮБИНСЬКА,
заступник директора Чернігівського літературно-меморіального музею-заповідника з наукової роботи.
Ольга ЄРМОЛЕНКО,
вчений секретар музею.

Таємний роман став явним

Британський іспит не склали

Футбол. Кубок УЄФА. Перше коло. Матчі у відповідь. 4 жовтня.

«Металіст» (Україна, Харків) — «Евертон» (Англія, Ліверпуль). 2:3. Голи: Едмар, 22, Лескотт, 48, Магдуфі, 52, Макфадден, 72, Анічебе, 88. Перший матч — 1:1.

«Металіст»: Горяїнов, Валяєв, Едмар, Слюсар, Магдуфі, Джакобія (Данилов, 75), Обрадович, Рикун, Папа Гуйє, Левич, Бордіян (Нвоха, 85). **Тренер** — Мирон Маркевич.

«Евертон»: Говард, Йобо, Лескотт, Артега, Макфадден (Гіббертт, 90), Ягелка (Анічебе, 62), Невілл, Пієнаар, Осман, Якубу (Бейнс, 76). **Тренер** — Девід Мойєс.

Арбітр — Йоуні Гюютія (Фінляндія).

Харків. Стадіон «Металіст» 33 000 глядачів. 15 градусів..

Девід Мойєс:

— Матч для нас виявився на диво важким. У першому таймі «Металіст» грав прекрасно і, природно, створив нам купу проблем. А от у другому нам удалося змінити хід подій на свою користь. Не приховуємо, що дуже радіємо перемозі. Додому повертаємося, залишаючись у європейському кубковому турнірі.

— Чого, на вашу думку, не вистачило «Металісту», щоб утримати переможний рахунок?

— Мені важко розбиратися в діях «Металіста». А от про «Евертон» скажу: він мав величезне бажання виграти, непогано діяв у стадії руйнування атак. Тому все так вийшло.

Мирон Маркевич:

— На жаль, не дотягли... Причина одна — у нас не було можливості підсилити гру. Бо мали два вилучення в першому матчі, та й резерву бракує. Звичайно, у протистоянні з такою командою як «Евертон» потрібно мати рівноцінних резервістів. Ті наші футболісти, котрі вийшли на заміну, на жаль, не підсилили гру. А «Евертон» випустив свіжі сили, котрі пожвавили гру в ході поєдинку і зробили результат.

Це, можливо, звучить банально, але для того, щоб брати участь у єврокубкових турнірах, потрібно мати рівноцінні склади. Однак я задоволений грою. Нічого поганого не можу сказати на адресу своїх футболістів. Навіть коли вони помилялися, коли нам забивали м'ячі. Адже це футбол. Якби нам хоч трохи посміхнулася удача, ми б сьогодні могли і виграти. Але це для нас гарна наука на майбутнє...

«Дніпро» (Україна, Дніпропетровськ) — «Абердін» (Шотландія). 1:1. Голи: Маккі, 27, Воробей, 76. Перший матч — 0:0.

«Дніпро»: Кернозенко, Шершун, Шелаєв, Самодін (Корніленко, 73), Воробей, Русол, Денисов, Канкава (Кравченко, 59), Андрієнко, Назаренко, Льопа. **Тренер** — Олег Протасов.

«Абердін»: Ленгфілд, Гарт, Даймонд, Северин, Сміт (Мейр, 46), Ніколсон, Маккі (Ловел, 71), Кларк, Фостер, Янг, Консідайн. **Тренер** — Джеймс Колдервуд.

Арбітр — Олів'є Тюаль (Франція).

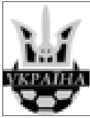
Дніпропетровськ. Стадіон «Метеор». 18 665 глядачів. 18 градусів.

Хоч як намагався «Дніпро» довести свою перевагу над «Абердином», м'яч, котрий забив нападник гостей Даррен Маккі після прострілу з лівого флангу Ричарда Фостера, змусив днепропетровцев зійти з дистанції в Кубку УЄФА. Після нульової нічиєї на виїзді на своєму полі команда Олега Протасова багато атакувала. Але марно. Мети досягти не вдалося.

Дніпряни зрештою зрівняли рахунок. Але, заради справедливості, варто сказати, шотландцям не раз усміхалася доля.

Отже, наші клуби британського іспиту не склали. І тепер Україна залишилася без представників у Кубку УЄФА.

Михайличенко визначився

Футбол. Тренер молодіжної збірної України Олексій Михайличенко оприлюднив список футболістів, котрі готуватимуться до виїзних матчів кваліфікації Євро-2009 (U-21) проти Туреччини та Ліхтенштейну, що відбудуться 14 та 17 жовтня.

Воротарі: Богдан Шуст («Шахтар», Донецьк), Олександр Рибка («Динамо», Київ); **оборонці** — Олег Допілка, Віталій Мандзюк, Віталій Федорів (усі — «Динамо», Київ), Олександр Чижов («Ворскла», Полтава); **півоборонці** — Тарас Степаненко («Металург», Запоріжжя), Максим Пашаєв («Кривбас», Кривий Ріг), Денис Дедечко («Нафтовик-Укрнафта», Охтирка), Микола Морозюк, Костянтин Кравченко, Дмитро Льопа (усі — «Дніпро», Дніпропетровськ), Сергій Зелді («Закарпаття», Ужгород), Костянтин Ярошенко («Чорноморець», Одеса); **нападники** — Володимир Прийомов («Шахтар», Донецьк), Володимир Лисенко («Динамо», Київ), Денис Олійник («Нафтовик-Укрнафта», Охтирка), Руслан Фомін, Олексій Антонов (обидва —«Металіст», Харків).

Підготовку до євроматчів «молодіжка» розпочне 8 жовтня. Поки що вона очолює турнірну таблицю своєї групи з 6 очками після трьох матчів. Щоправда, у наших головних конкурентів турків така сама кількість балів при одній грі в запасі. Далі з 4 пунктами йде команда Чехії, що також зіграла лише два матчі. У активі вірмен — чотири гри і стільки саме очок.

Згідно з форматом кваліфікації у стадію плей-оф виходять переможці десяти груп і чотири найкращі другі збірні.

Лише результати

Футбол. Сьомий чемпіонат України серед вищих навчальних закладів. 3-й тур. **Інформаційну підтримку змаганням надає «Голос України».**

Група А. «Факел-ІФТУНГ» (Івано-Франківськ) —«Буревісник» (Тернопіль). 2:1. «Аркс-Легпром» (Київ) — «Факел-2» (Івано-Франківськ). 3:1. «Університет» (Чернівці) — «Спартак» (Ужгород). 5:1. «МЕГУ-Штурм» (Рівне) — «Сокіл-Скляр» (Бережани). 2:1.

«Буревісник», «Факел-ІФТУНГ», «МЕГУ-Штурм», «Університет» — по 6 очок, «Сокіл-Скляр», «Аркс-Легпром» — по 4, «Спартак» — 3, «Факел-2» — 0.

Група Б. «ГУЗІДМУ-Спартак» (Запоріжжя) — «Зооветеринарна академія» (Харків). 4:2. «Рятівник» (Черкаси) — МАУП (Київ). 1:0. НАДПСУ (Ірпінь) — «Харчовик Антарес» (Київ). 2:1. «Меркурій» (Київ) —«Юнга-Морська академія» (Одеса). 2:2.

«Рятівник» — 9, «ГУЗІДМУ-Спартак», НАДПСУ — по 6, «Юнга-Морська академія» — 4, МАУП, «Зооветеринарна академія» — по 3, «Меркурій» — 1, «Харчовик Антарес» — 0.

■ ФОТОФАКТ

Родина Войтко — мати і син — готуються до Параолімпійських ігор 2008 року в Пекіні. Іменні олімпійські ліцензії вони одержали влітку у Греції, на відкритому чемпіонаті Європи з пауерліфтингу. Олена Войтко завоювала на тому чемпіонаті третє місце у ваговій категорії до 52 кг. Її дев'ятнадцятирічний син Дмитро став третім у категорії до 48 кг. У найближчих планах спортсменів і їхнього тренера Олега Пакули — підготовка до Кубка України з пауерліфтингу, що відбудеться в листопаді.

На знімку: ***родина Войтко зі своїм тренером Олегом Пакулою.***

Фото Олександра ЛАПІНА (Укрінформ).

■ ОГОЛОШЕННЯ

ВАТ «Санаторій Аквадар» (надалі - Товариство)

повідомляє акціонерів Товариства про скликання загальних зборів акціонерів, що відбудуться 23 листопада 2007 року за адресою: Черкаська область, Маньківський район, смт. Маньківка, вул. Лісова, 1.

Початок зборів об 11:30.

Порядок денний:

1. Про внесення змін до Статуту ВАТ «Санаторій Аквадар» .
2. Про призначення Директора ВАТ «Санаторій Аквадар» .
3. Про затвердження нового складу Наглядової ради ВАТ «Санаторій Аквадар» .

Ознайомитися з документами щодо порядку денного можна за місцезнаходженням Товариства: Черкаська область, Маньківський район, смт. Маньківка, вул. Лісова, 1.

Телефони для довідок: (04748) 6-24-94; 6-18-68.

В. о. директора.

Постановою господарського суду Вінницької області від 26.06.2007 р. у справі №5/282-07 визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру відносно приватного підприємства торгово-виробнича фірма «Магнолія» (24240, Вінницька область, Томашівський район, смт. Вапнярка, вул. Леніна, 221, код ЄДРПОУ 23108332, р/р 260031026 в ВОД ВАТ «Райффайзен банк Аваль», МФО 302247).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва по справі №23/387-б визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно УАЕСР «Дійовий світ» (м. Київ, вул. Димитрівська, 30; код ЄДРПОУ 23703016). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Нестеренка С. С.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької області від 25.09.2007 р. по справі №42/164Б Товариство з обмеженою відповідальністю «Будівельна фірма «Прогрес» (83086, Донецька обл., м. Донецьк, вул. Артема, 41/206, код ЄДРПОУ 30756448, п/р 26008001664001 у Філії ВАТ КБ «Надра» ДРУ м. Донецьк, МФО 334862) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Патерилова Віталія Вікторовича (ліцензія АВ №307377 від 04.04.2007 р., адреса: 83050, м. Донецьк, а/с №6915, тел.: 8-095-563-63-59).

Постановою Господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) від 18.09.2007 р. по справі № Б-19/126-07 товариство з обмеженою відповідальністю "Тепломехремонт" (ЄДРПОУ 31152967, м. Харків, вул. Краснодарська, 171-Д, кв. 82, п/р 260072089 та 260632089 у ХОД "Райффайзен банк Аваль", м. Харкова, МФО 350589) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Тищенко О.І. (ліц. АБ № 216715 від 09.02.05 р., 61002 м. Харків, вул. Мироносицька, 65, кв. 33, т. (057)700-58-44).

Повідомлення про скликання позачергових загальних зборів акціонерів закритого акціонерного товариства «Київстар Дж. Ес. Ем.» (надалі «Товариство»)

23 листопада 2007 року о 10 годині 00 хвилин за місцевим часом відбудуться позачергові загальні збори акціонерів Товариства (надалі - «Збори»). Збори проводитимуться за адресою: Україна, місто Київ, вул. Дегтярівська, 53, к. 1001, офіс ЗАТ «Київстар Дж. Ес. Ем.» . Реєстрація учасників Зборів здійснюватиметься за вказаною вище адресою у день проведення Зборів з 09 години 00 хвилин до 09 години 45 хвилин за місцевим часом.

Порядок денний Зборів:

1. Обрання голови Загальних зборів.
2. Обрання секретаря Загальних зборів.
3. Внесення змін до Статуту Товариства.
4. Звільнення та обрання членів Ради Товариства.

Акціонери Товариства можуть ознайомитись з документами, пов'язаними з порядком денним Зборів, що надійшли на адресу Правління Товариства за адресою: Україна, місто Київ, вул. Дегтярівська, 53.

Довідки за тел.: +380 44 2473910.

Правління Товариства.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 14.09.2007 р. по справі Б 40/187-07 товариство з обмеженою відповідальністю «Науково-виробнича кампанія «Квалитас», код 33518176 (53200, Дніпропетровська область, м. Нікополь, вул. Шевченка, 185/113) визнано банкрутом з відкриттям ліквідаційної процедури. Заяви і претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом одного місяця з дня опублікування оголошення. Ліквідатором по справі призначений Шмаль Володимир Григорович (ліцензія АВ №158331 від 06.11.2006 р., 53210, м. Нікополь, вул. Героїв Чорнобиля, 61/18, тел.: (05662) 2-33-26).

Відомості щодо реорганізації товариства - Акціонерне товариство відкритого типу "Харківський молочний комбінат".

1. Інформація про товариство, що реорганізовується: Акціонерне товариство відкритого типу "Харківський молочний комбінат", Код ЄДРПОУ 00447451 на підставі рішення прийнятого на загальних зборах акціонерів від 03 жовтня 2007 року реорганізується шляхом приєднання до відкритого акціонерного товариства "Вімм-Білль-Данн Україна", Код ЄДРПОУ 00445937.

Місцезнаходження АТВТ "Харківський молочний комбінат": Україна, 61172, Харківський р-н, Харківська обл., м. Харків Роганська 149.

Розмір статутного фонду складає: 75104561,35 грн.

Кількість акціонерів - 1778.

2. Інформація про товариство до якого відбувається приєднання: Відкрите акціонерне товариство "Вімм-Білль-Данн Україна", Код ЄДРПОУ 00445937. Місцезнаходження ВАТ "Вімм-Білль-Данн Україна Україна": 08132, Київська обл., Києво-Святошинський район, м. Вишневе, вул. Промислова 7.

Розмір статутного фонду складає: 54 373 388 грн.

Кількість акціонерів - 2939.

3. З метою захисту прав акціонерів Акціонерне товариство відкритого типу "Харківський молочний комбінат" у відповідності з чинним законодавством здійснюватиме викуп акцій у акціонерів, які вимагають цього, в разі, коли ці акціонери не голосували за прийняття загальними зборами рішення про реорганізацію або про погодження проекту договору про приєднання і звернулись до товариства з письмовою заявою про викуп. Викуп акцій здійснюється за ціною, що буде запропонована Наглядової Радою Товариства на підставі експертної оцінки але не нижче за номінальну вартість. Викуп буде здійснений товариством з дати прийняття загальними зборами рішення про реорганізацію до 03 листопада 2007 року по робочих днях за адресою: 61052, м.Харків, вул. Чеботарська, 23. тел. 712-53-15.

4. Порядок та умови обміну акцій у акціонерів, які не продали свої акції Товариству, яке припиняється, на акції юридичної особи - правонаступника: під час реорганізації здійснюється обмін акцій у статутному фонді товариства, що приєднується на письмові зобов"язання про видачу відповідної кількості акцій (сертифікатів акцій) рівної номінальної вартості Товариства до якого здійснюється приєднання у період з "4" листопада 2007 року по "24" листопада 2007 року та обмін письмових зобов"язань на акції у статному фонді акціонерного товариства до якого здійснюється приєднання. Граничний термін обміну письмових зобов'язань на акції ВАТ "Вімм-Білль-Данн Україна" відсутній. Обмін акцій буде здійснюватись за адресою: м. Київ, бульвар Лесі Українки 21-Б, тел. 490-72-77.

5. Застереження щодо відсутності обмежень прав і обов'язків акціонерів товариств, що приєднуються: акції Відкритого акціонерного товариства "Вімм-Білль-Данн Україна", що надаються акціонерам Відкритого акціонерного товариства "Харківський молочний комбінат" надають їм той же обсяг прав і обов'язків в порівнянні з іншими акціонерами ВАТ "Вімм-Білль-Данн Україна", що мають прості іменні акції.

Голова Правління
(Голова комісії з припинення Товариства) *Походенко С.М.*

До відома кредиторів ЗАТ «Агрофірма Суми-Насіння»

Загальними зборами акціонерів від 01 жовтня 2007 року (протокол від 01.10.2007) акціонерного товариства закритого типу «Агрофірма Суми-Насіння» було прийнято рішення провести реорганізацію (перетворення) Акціонерного товариства закритого типу «Агрофірма Суми-Насіння» шляхом зміни його організаційно-правової форми із закритого акціонерного товариства на товариство з обмеженою відповідальністю. Повне найменування юридичної особи правонаступника Закритого акціонерного товариства «Агрофірма Суми-Насіння» - Товариство з обмеженою відповідальністю «Агрофірма Суми-Насіння». Порядок розподілу активів та зобов'язань - всі активи та зобов'язання повністю переходять правонаступнику ТОВ «Агрофірма Суми-Насіння» відповідно до передавального акта.

Відповідно до частини 1 статті 105 Цивільного Кодексу України повідомляємо про те, що Вимоги кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації даного оголошення згідно із статтею 105 Цивільного Кодексу України за адресою: Сумська обл., Сумський р-н, с. Сад, вул. Заозерна, 39, 42343. Для довідок тел.: 624706.

Голова комісії з перетворення (реорганізації) Заїка А. І.

ЗАКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО «БРИЗ», (код за ЄДРПОУ 02971162)

повідомляє що чергові загальні збори акціонерів ЗАТ «БРИЗ» відбудуться 26 листопада 2007 року о 10:00 за адресою: вул. Кінна, 22, м. Одеса.

Реєстрація акціонерів та їх представників проводитиметься з 9 год. до 9 години 55 хв. за місцем проведення загальних зборів.

Порядок денний:

1. Звіт Правління про результати фінансово-господарської діяльності товариства за 2006 рік.
2. Звіт Ревізійної комісії за 2006 рік.
3. Затвердження річного звіту та балансу за 2006 рік.
4. Про розподіл прибутків та покриття збитків за 2006 р.
5. Розгляд правочинів, вчинених органами управління товариства в 2007 році.

З матеріалами по порядку денному можна ознайомитись у правлінні товариства в робочі дні з 10 до 13 години.

Правління ЗАТ «БРИЗ».

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор Дочірнього підприємства "М'ясожировий цех" ВАТ "Макіївський м'ясокомбінат",

повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс виставляються колишні: будівля складу, будівля котельної, та частина будівлі м'ясожирового цеху у яких відсутні основні конструктивні елементи, (під розбирання) Дочірнього підприємства "М'ясожировий цех" ВАТ "Макіївський м'ясокомбінат", які знаходяться за адресою: м. Макіївка, перевулок 2-й Східний, початкова ціна продажу - 1592,00грн. у т. р. ПДВ, гарантійний внесок - 79,60грн. З фіксованими умовами можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу-17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД ОАО "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецьк, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в конкурсі необхідно надати письмову заяву організатору конкурсу - ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій обл. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 23 календарних дні до 13.00 год. 29 жовтня 2007р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 06 листопада 2007р. об 11.00 за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський,8, Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором **Дочірнього підприємства "М'ясожировий цех" ВАТ "Макіївський м'ясокомбінат".**

Довідки за телефонами: 304-37-21, 304-77-83.

Ліквідатор АКБ «ОЛБанк»

повідомляє про проведення аукціону з продажу наступних активів:

- Вексель ВАТ «Техтрансмаш»: початкова ціна продажу 1,00 (одна) гривня;
- Боргові зобов'язання: початкова ціна продажу 5008,46 (п'ять тисяч вісім грн. 46 коп.).

Відкриті торги відбудуться 5 листопада 2007 року о 10-й годині. Кінцевий термін прийняття заяв за 3 робочі дні до проведення аукціону. Адреса для подання заяв та проведення аукціону: 03055, м. Київ, вул. Політехнічна, 5а, к. 2, тел. 236-11-17, 8 (063) 2601166.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) визнав банкрутом ТОВ «Геріон» (03148, м. Київ, вул. Героїв Космосу, 4, р/р 26002227801 в АКБ «Ітеграл-Банк», МФО 320735, код ЄДРПОУ 33062472), та відкрив ліквідаційну процедуру по справі № 15/305-б.

Ліквідатором призначено Міхайліді Павла Миколайовича, ліцензія арбітражного керуючого АБ № 116271 (50000, м. Кривий Ріг, вул. Леніна, буд. 8, кв. 56), тел./факс (044) 484-08-45, E-mail: pavel@skmu. org. ua.

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) по справі №Б11/122-07 від 21.09.2007 р. Відкрите акціонерне товариство «Білоцерківська спеціалізована пересувна механізована колона-505» (м. Біла Церква, вул. Павліченко, 45-а, код 01354496, р/р 260096153 в Білоцерківській філії ВАТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 321121) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Постанова від 21.09.2007 р. ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гусара І. О. (ліцензія серії АВ №307316 від 06.03.2007 р.), поштова адреса: 01030, м. Київ, а/с 29.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) 27.09.2007 р. порушив справу №Б-24/158-07 про банкрутство Державного сільськогосподарського підприємства «Оберіг» (62465, Харківська обл., Харківський р-н, п/в. Першотравневе, с. Південне, р/р 26009016816195 у ХФ ВАТ «Укрексімбанк», код ЄДРПОУ 00487551, МФО 351618).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Саутенко Сергія Олеговича (ліцензія АБ №216886 від 05.04.2005 р., поштова адреса: 61135, м. Харків, вул. Героїв Праці, 58, кв. 47, тел.: 739-06-77).

Заяви з кредиторськими вимогами та бажаючих прийняти участь у санації боржника приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) від 25.09.2007 у справі № 22/78б визнано банкрутом відсутнього боржника Товариство з обмеженою відповідальністю «Підприємство АЗІМУТ» (ідентифікаційний код 25358790; 93400, Луганська обл., м. Сєвєродонецьк, вул. Сметаніна, 5-А) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - Товариство з обмеженою відповідальністю «Український промисловий банк» в особі Луганської філії (ідентифікаційний код 26521682; 91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 5/42).

ЗАТ «Хмельницьке обласне підприємство «Сільгосптехніка»

Повідомляє, що загальні збори акціонерів товариства відбудуться 20 листопада 2007 року о 10:00 за адресою: м. Хмельницький, вул. Чорнова, 41/2.

Порядок денний:

1. Визначення основних напрямів діяльності товариства.
2. Прийняття рішення про збільшення статутного фонду.
3. Різне.

Довідки за телефонами:
тел./факс (0382) 70-38-43, 70-34-83.

Постановою Господарського суду Сумської області (40030, м. Суми, проспект Шевченко, 18/1) від 16.08.2007 р. по справі №6/148-07 Приватне підприємство «Завод «Сател» (юридична адреса: Сумська обл., м. Глухів, вул. Пролетарська, 2, код за ЄДРПОУ 32064547) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначена Наумова Ольга Василівна (ліц. АБ №216964 від 27.04.2005 р., адреса: 40030, м. Суми, вул. Петропавлівська, 96, оф. 66).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ. Пл. Героїв ВВВ, 3а) ухвалою від 27.08.2007 р. порушив справу № 22/62б про банкрутство приватного підприємства «Алмаз» (код ЄДРПОУ 32890456, адреса: 94095, Луганська область, м. Алмазна, вул. Серго, 88), р/р 2600033122, 26000133123, 2600933118, 2600933121 в «Райффайзен банк Аваль» у м. Києві, МФО 380805; р/р 2600711426 в ОД «Райффайзен банк Аваль», м. Луганськ, МФО 304007.

Розпорядником майна призначено Мельничука Олександра Михайловича, ліцензія АВ № 158345 від 26.10.2006 р., який мешкає за адресою: м. Алчевськ Луганської області, вул. Сарматська, 30/16.

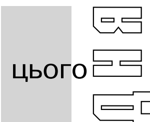
Претензії приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

КУРІНЬ

СУБОТА, 6 ЖОВТНЯ 2007 ■ № 180 (4180)

7 жовтня **в Україні хмарно з проясненнями, місцями дощі. Вітер східний, 5—10 м/с. Температура на півдні та сході вночі 8—13°, на узбережжі морів до 15°, вдень 14—19°; на решті території вночі 5—10°, вдень 11—16°.**

6 ЖОВТНЯ

■ *1701*. Києво-Могилянському колегіуму надано статус академії.

■ *1857*. Народився живописець Сергій Світославський.

■ *1882*. На Черкащині народився Кароль Шимановський, польський композитор і піаніст. Навчався і багато років прожив в Україні.

■ *1927*. У Нью-Йорку відбулася прем'єра першого звукового фільму.

■ *1952*. Померла Теффі (Надія Лохвицька), російська письменниця, авторка сатиричних віршів та оповідань.

■ *1959*. Радянська космічна станція «Луна—3» облетіла Місяць, сфотографувала його зворотний бік і передала знімки на Землю.

■ 7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Корисна порада

Ви хоч нікому не кажіть, що взимку у своїх помешканнях замерзаєте, а то з вас будуть брати додаткову плату за лікування холодом.

Фікція

Демократія — це коли вся влада належить народові, а олігархи потрібні лише щоб відвертати увагу.

Закономірність

Чим мудріший народ, тим сильніше політики бояться, що він скаже своє слово.

Олександр ПЕРЛЮК.

Комп'ютерне ха-харакірі

Пам'ятаєте знамениту рубрику «страшне перо не в гусака»?.. Так от, інтелект комп'ютера, його перекладацькі здібності запросто можуть заткнути за пояс будь-якого писаку з пером. Не вірите?! Тоді у рубриці «Машинна логіка» читайте:

Оригінал	*Переклад*
Прес-конференція, присвячена хлібній кризі	**Пресс-конференция, посвященная хлебному льду**
збройне захоплення	***вооруженное увлечение***
не место красит человека	**не місце фарбує людину**
камера предварительного заключения	***камера попереднього висновку***

Зібрала Софія СЛАВИНСЬКА.

■ КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

Фото Олексія КАВУНА.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

■ ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Багатство і гроші часто руйнують державу, бо їх легко перетворити на хабар.***

☞ ***Для сонячної України порятунок — дощ, для людства —напіввсесвітній потоп.***

☞ ***Не обіцяй народу краще життя — сам розпочинай гірше жити.***

☞ ***За дефіциту товарів не страшна будь-яка ціна, за достатку — ненависний навіть невеликий брак грошей.***

☞ ***Важко пливти проти течії, якщо є ріки, котрі течуть у зворотному напрямку.***

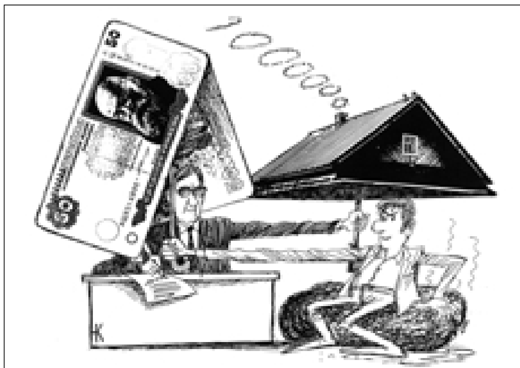
☞ ***Ніщо так не «виробляє» обіцянки, як виборча кампанія в парламент, і ніщо так не сприяє «втраті пам'яті», як перемога на виборах.***

☞ ***Опущена голова — запрошення сісти на шию і дозвіл на хомут.***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

■ ДОШКА ПОШАНИ

Земля і люди

Леонід Черновецький:

— Київська влада і я особисто, як мер Києва, заявляємо, що не дозволимо перетворювати столицю на місце з'ясування дрібних політичних інтересів...

Від чергового:

— *...І в такий спосіб звільнимо собі руки для вирішення великих земельних інтересів...*

Повний Газпром

Дмитро Медведєв, перший віце-прем'єр Росії, про підсумки переговорів з Юрієм Бойком (міністром палива та енергетики України):

— «Газпром» — не богадільня, а велика компанія, яка не може ставити під загрозу свої інвестиційні плани, у залежність від боргової ситуації й поставок.

Від чергового:

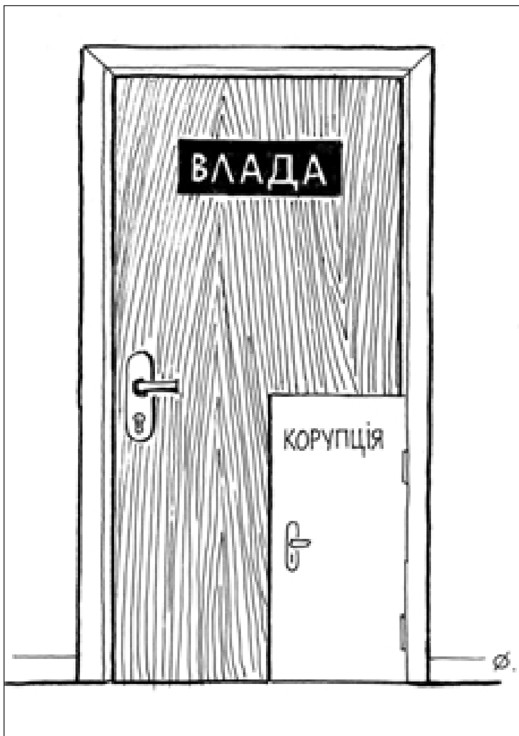

— *Є бог на світі! А то Бойко з Азаровим нас і досі запевняли б, що їдуть у «Газпром» молитися.*

Розкладачка розбрату

Юлія Тимошенко:

— Нехай вони беруть «Дніпроенерго» і Бориспіль, а розкладачку, що стояла в моєму прем'єрському кабінеті, хай залишать. Якщо розкладачку залишать, то все інше ми назад повернемо.

Від чергового:

Картинка осіннього дня. Віктор Янукович тягне з Кабміну розкладачку. Журналісти цікавляться:

— Вікторе Федоровичу, куди це ви?!

— Як куди? У Бориспіль!..

Не каламутьте, товариші

Борис Гризлов, спікер російської Держдуми, прокоментував перші підсумки виборів до Верховної Ради:

— Попереду в України каламутна й невиразна політика.

Від чергового:

— *Однак вашому виразному майбутньому теж залишилося сидіти в кріслі до каламутного 2008 року.*

Не молоко, то м'ясо

Юрій Луценко, лідер НУ—НС:

— Всі люди України зрозуміли, що з козла не буде молока, навіть якщо назвати його прем'єр-міністром.

Від чергового:

— *Зате з нього можна зробити пудів п'ять хороших сардельок...*

Вектор, однако

Іван Бокий, СПУ (пояснюючи втрати України без соціалістів у парламенті):

— Буде втрачено європейський вектор. Будемо жити, як чукчі...

Від чергового:

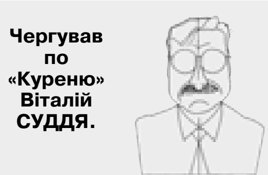
Картинка з майбутнього. З'їзд передових чукотських оленярів. У них питають, чому тут нема їхнього українського брата, який відповідає за європейський вектор.

Вони відказують:

— Свинопас, однако!

Мал. Василя ФЛЬОРКА, Вадима СИМИНОГИ, Миколи КАПУСТИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Віталій СУДДЯ.

Редколегія:
Леонід **БРОВЧЕНКО,**
Анатолій **ГОРЛОВ,**
Сергій **ДЕМСЬКИЙ,**
Віталій **ЖЕЖЕРА,**
Іван **ІЛЛЯШ,**
Світлана **ПИСАРЕНКО,**
Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

▸ Рукописів не повертаємо.

▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 5 грн. та 3 грн. для підприємств і організацій — 15 грн. на місяць. Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам.3399

ТОВ «Преслайн» вул. Північна, 12 м. Харків

Зам. 9-1-149

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;

відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

